

د حضرت اُيُوبِ كِتَاب

پڙندڱلو

په دې كِتَاب كښې مونږ د حضرت اُيُوبِ عليه السلام ډېر
تكليفونه مطالعه كوو. كله چې مونږ سره څه بد كېږي نو
مونږ دا اندازه نه شو لگولې چې دا راسره ولې كېږي. كه
حالات ښه وي او كه بد خو په هر حال كښې ايمان په خُداي
پاك پكار دے او د هغه رضا معلومول پكار ده چې په هغه
وخت كښې خُداي پاك زمونږ نه څه غواړي. خُداي پاك تل
د ايمان اجر وركوي، كله كله په دې دُنيا كښې او همپشه په
هغه بله دُنيا كښې اجر وركوي. دا كِتَاب په ديني لحاظ سره
او په ادبي لحاظ سره يو بې مثاله كِتَاب دے. د حضرت اُيُوبِ
په دې كِتَاب كښې مونږ گورو چې خُداي پاك د دې اجازت
وركوي چې يو نېك او صالح انسان زيات تكليف وزغمي. د
حضرت اُيُوبِ عليه السلام د ايمان د امتحان اجازت خُداي
پاك ځكه وركړو چې شيطان ورله چيلنج وركړے وو. او په
دې كښې مونږ د خُداي پاك عظمت، لوتی او آسماني حكمت
وينو چې د دُنياوي حكمت نه ډېر اعلى دے او دا چې د
حضرت اُيُوبِ عليه السلام د دوستانو په شان محدود نه
دے. د ټولو تكليفونو باوجود حضرت اُيُوبِ عليه السلام دا
يقين لرلو چې خُداي پاك ښه دے او يواځې په ايمان باندي
قائم پاتي شو. په سخت مصيبت كښې هم هغه دا اعلان كولو
چې زما يقين دے چې زما خلاصونكے ژوند دے. په

آخره کښې خُډائِ پاک ټولې خبرې په دې حقيقت ختمې
 کړې چې صرف هغه هوبنيار دے. خُډائِ پاک د حضرت
 اُيُوب عليه السلام بهروسه او يقين صحيح ثابت کړو او مونږ
 گورو چې حقيقي ايمان هيڅکله تباہ کښې نه شی. ستاسو د
 حفظ کولو دپاره ۱۹:۲۵ آيت ”زما يقين دے چې زما
 خلاصونکے ژوندے دے، او چې په آخر کښې به هغه د
 زمکې دپاسه ودرېږي“

حضرت اُيُوب او د هغه خاندان

۱) په يوه زمانه کښې د عُوَض په مُلک کښې يو سرے
 وو چې نوم يې اُيُوب وو. دا يو بې داغه او نېک سرے وو، هغه
 يو داسې کس وو چې د خُډائِ پاک نه ږږېدو او د بدې نه يې
 ځان ساتلو. ۲) د هغه اووۀ زامن او درې لوڼه وې. ۳)
 هغه سره اووۀ زره گډې، درې زره اوبسان، د غويانو پينځۀ
 سوه قلبې، پينځۀ سوه خرې وې او ډېر زيات نوکران يې وُو،
 نو دے د مشرقی علاقې په خلقو کښې د ټولو نه زيات
 مالداره وو. ۴) د هغه زامنو په خپلو کورونو کښې وار په
 وار مېلمستيا کوله، او هغوی به خپلو درې وارو خوښو له
 دعوت ورکولو چې د هغوی سره خوراک څښاک وکړي.
 ۵) او کله به چې د مېلمستيا ورځ تېره شوه، نو اُيُوب به
 سحر وختي پاڅېدو او د هر يو بچي دپاره يې د گناه نه د
 پاکوالي سوزېدونکې نذرانه پېش کوله، اُيُوب به همېشه دا کار
 د دې دپاره کولو چې د هغه خيال وو چې کښې شی چې
 زما بچو گناه کړې وی او په خپلو زړونو کښې يې خُډائِ پاک
 ته بدرد وئيلي وی.

د اُيُوب په كردار حمله

٦) يو خُل آسمانی مخلوق راغلل چې خپل خانونه د مالک خُدائ په مخکښې حاضر کړی او شېطان هم د هغوی سره راغلو. ٧) مالک خُدائ شېطان ته وفرمائيل، ”تا خه کول؟“ نو شېطان مالک خُدائ ته ووييل، ”زه په دُنیا کښې گرځېدم راگرځېدم.“ ٨) نو مالک خُدائ شېطان ته وفرمائيل، ”ستا زما د خدمت کوونکی اُيُوب په باره کښې خه خيال دے؟“ گوره په دُنیا کښې د هغه په شان هيڅ څوک هم نشته، هغه يو بې داغه او نېک سرے دے چې هغه د خُدائ پاک نه یريری او د بدی نه خاں ساتی.“ ٩) بيا شېطان مالک خُدائ ته ووييل، ”آو، خو اُيُوب په خه وجه د خُدائ پاک نه یريری؟“ ١٠) تا همپشه د هغه، د هغه د کور او د هغه د هر خه حفاظت کړے دے، تا هغه له په هر کار کښې برکت ورکړے دے او په دې مُلک کښې تا هغه له بې شمېره رمې ورکړې دی. ١١) خو که ته اوس د هغه نه هغه هر خه واخلي نو هغه به ستا په حضور کښې په تا لعنت ووائی.“ ١٢) نو مالک خُدائ شېطان ته وفرمائيل، ”بلکل تیک ده د هغه سره چې هر خه دی هغه ستا په اختيار کښې دی، خو چې هغه تباہ نه کړې.“ نو شېطان د مالک خُدائ د حضور نه لاړو.

د حضرت اُيُوب د بچو او د جائیداد ختمېدل

١٣) يوه ورځ چې د هغه زامنو او لویو د خپل مشر ورور په کور کښې روتی خوړله او مے يې څښل، ١٤) نو يو پېغام وپونکے اُيُوب له راغلو او ورته يې ووييل، ”غویانو يوې کولې

او خري يې په څنگ کبني څرېدلي، (۱۵) او د سبائيانو څه
 خلقو حمله وکړه او څاروی يې بوتلل او نوکران يې په توره
 ووژل، يواځې زه ژوندې پاتې يم چې تا خبر کړم. (۱۶) هغه
 لا خبرې ختمې کړې نه وې چې يو بل کس راغلو او وې
 وئيل، ”د خدای پاک تندر د آسمان نه راوغورزېدو او گډې او
 نوکران يې وسوزول او هلاک يې کړل، يواځې زه ژوندې يم
 چې تا خبر کړم.“ (۱۷) کله چې هغه لا خبرې کولې، نو يو بل
 کس راغلو او وې وئيل، ”کسدیانو درې قبيلې جوړې کړې،
 او حمله يې وکړه او اوبان يې بوتلل او نوکران يې په توره
 باندې ووژل، يواځې زه ژوندې پاتې يم چې تا خبر کړم.“ (۱۸)
 کله چې هغه لا خبرې کولې، نو يو بل کس راغلو او وې وئيل،
 ”ستا زامنو او لویو د خپل مشر ورور په کور کبني خوراک
 څښاک کولو، (۱۹) چې ناڅاپه د صحرا د طرف نه يوه لويه
 هوا راغله او دې هوا د کور څلور واړه گوټونه و خوځول او
 کور ستا په بچو باندې راوغورزېدو او هغوی مړه شول،
 يواځې زه ژوندې پاتې يم چې تا خبر کړم.“ (۲۰) نو بيا ايوب
 پاڅېدو، خپله چوغه يې وشلوله، خپل سر يې کل کړو او په
 زمکه باندې يې سجده ولگوله. (۲۱) هغه وفرمائيل، ”زه د مور
 نه خالی لاسونه پېدا وم او خالی لاسونه به د دې دنيا نه ځم،
 هر څه ما له مالک خدای راکړي ؤو او مالک خدای رانه
 واپس واخستل، د مالک خدای د نوم ثناء صفت دې وي.“
 (۲۲) د دې هر څه باوجود ايوب په خدای پاک د الزام لگولو
 گناه ونه کړه.

د شېطان په وسيله د حضرت اُيُوب بيا آزمېښت

کول

۲

۱) يو ځل آسماني مخلوق راغلو چې خپل ځانونه د

مالک خُداى په مخکښې حاضر کړى او شېطان هم د هغوى

سره راغلو. ۲) مالک خُداى شېطان ته وفرمائيل، ”تا څه

کول؟“ نو شېطان ووئيل، ”زه په زمکه گرځېدم راگرځېدم.“

۳) نو مالک خُداى شېطان ته وفرمائيل، ”ستا زما د خدمت

کونکى اُيُوب په باره کښې څه خيال دى؟ په زمکه باندې د

هغه په شان هيڅ څوک هم نشته، هغه يو بې داغه او نېک

سړى دى چې هغه د خُداى پاک نه يريرى او د بدى نه ځان

ساتي. هغه تر اوسه پورې په خپل صداقت کښې قائم دى،

اگر چې تا زه د هغه خلاف لمسولم، چې بغېر د څه وجې نه

يې په غضب آخته کړم.“ ۴) بيا شېطان مالک خُداى ته

ووئيل، ”خلق د خپل ژوند بېچ کولو دپاره هر څه ورکوي.“ ۵)

خو که د هغه په بدن باندې تکليف راوړي، نو هغه به ستا په

حضور کښې په تا لعنت ووايي.“ ۶) نو مالک خُداى

شېطان ته وفرمائيل، ”بلکل ټيک ده هغه ستا په اختيار کښې

دى خو هغه ژوندې پرېږده.“ ۷) نو شېطان د مالک خُداى

د حضور نه لارو او په اُيُوب باندې يې د سر نه تر پښو پورې

خراپې دانې راوخېژولې. ۸) نو اُيُوب د خاورې د مات

لوبښى يوه ټوټه واخستله او ځان يې ورباندې گرولو او په

ايرو باندې کښېناستو چې خپل خفگان څرگند کړي. ۹) نو

اُيُوب ته خپلې ښځې ووئيل، ”تر اوسه پورې ته لا په خپل

صداقت قائم يې؟ په خُداى پاک لعنت ووايه او مړ شه.“ ۱۰)

خو هغه خپلې ښځې ته وفرمائيل، ”ته خولکه د کم عقلي

بسڻي په شان خبرې کوي، ولي مونږ به د خدای د طرفه
 صرف بسنه څيزونه اخلوڅه او هيڅکله به ترې نه بدنه
 اخلو؟“ خو د دې ټولو خبرو باوجود ايوډ د خدای پاک
 خلاف يوه خبره هم ونه کړه.

د ايوډ درې ملگري

۱۱ نو چې کله د ايوډ درې ملگري د هغه ټولو مصيبتونو نه
 خبر شول کوم چې په ايوډ باندې راغلي وو، نو هغوی هر يو
 د خپل خپل کور نه روان شول هغوی په يو ځای ايوډ له
 ورغلل چې د تسلي خبرې ورته وکړي. د هغوی نومونه دا
 دي، اليفز تيماني، بلداد شوحی، او ضوفر نعماتي. ۱۲ کله
 چې هغوی ايوډ د لرې نه وليدلو، نو هغه د پېژندگلو نه وتی
 وو خو چې کله يې وپېژندو نو په چغو چغو يې وژړل، هغوی
 د غم نه خپلې چوغې وشلولې او په سر باندې يې خاورې
 واچولې. ۱۳ هغوی د هغه سره په زمکه باندې اووه شپې او
 اووه ورځې ناست وو او يو کس هم هغه ته يوه خبره هم ونه
 کړه، ځکه چې هغوی ته پته وه چې د هغه تکليف ډېر زيات
 دی.

د حضرت ايوډ د خپل پېدا کېدو په ورځ باندې لعنت وئيل

۳ ۱ د هغې نه پس ايوډ خبرې شروع کړې او چې په
 کومه ورځ باندې هغه پېدا شوې وو په هغې يې لعنت ووئيلو.
 ۲ ايوډ وفرمائيل، ۳ ”هغه ورځ دې تباہ شی چې په

کومه ورغ باندي زه پيدا شوي وم او چي په کومه شپه زه د مور په گېډه شوي وم نو هغه شپه دې لعنتي شي. (۴) هغه ورغ دې تکه توره شي. لوي خدائ پاک دې پرې نظر نه اچوي، او رڼا دې پرې نه راولي. (۵) توره دې شي او تکه توره تياره دې پرې راشي. وريځې دې ورباندي پاتي شي، د هغه ورځې تياره دې دا ويروي. (۶) تکه توره تياره دې هغه شپه قابو کړي. هغه دې بيا هيڅکله د کال په ورځو کښي نه شي شمېرلې او په يوه مياشت کښي دې هم حساب نه کړي شي. (۷) او هغه شپه دې شنډه شي، په هغه شپه کښي دې هيڅ خوشحالي نه وي. (۸) لعنت ويونکي دې هم په هغه ورغ لعنت ووايي، هغه څوک چې په سمندري بلاگانو راويښولو کښي ماهر وي. (۹) د دې د سحر ستوري دې تور شي، هغه دې د رڼا په طمع وي، خو ملاو دې ورته نه شي، دا دې په سحر کښي د نمر شغلي ونه ويني، (۱۰) لعنت دې وي په هغه شپه چې زما د مور حمل يې کېدو ته پرېښودو، او زه يې د دې ټولو مصيبتونو دپاره پيدا کړم. (۱۱) زه د پيدا کېدو په وخت ولې مړ نه شوم، او د زيرپدني په وخت مردار ولې نه شوم؟ (۱۲) زه ولې د مور په غېږ کښي وم، هغې ولې ما له سينه راکړې ده؟ (۱۳) که زه مړ وي نو خاموش به وي، زه به اوده وي، او زه به په آرام وي (۱۴) د دنيا د بادشاهانو او وزيرانو سره چې هغوي د خپل ځان دپاره محلونه جوړ کړي وو او اوس ترې نه کنډرات جوړ دي، (۱۵) يا د شهزادگانو سره چې د هغوي سره سره زر وي، چې هغوي خپل کورونه د سپينو زرو نه پک کړي وو. (۱۶) يا زه د مړ پيدا شوي ماشوم په شان ولې بنځ نه شوم، د هغه ماشوم په شان چې رڼا يې هيڅکله نه وي ليدلې؟ (۱۷) چرته چې بدعمله خلق

تکلیف نه شی جوړولې، او سترې خلق په آخر کښې آرام مومی. (۱۸) چرته چې قېديان هم په آرام وی، او هغوی د ظالمانو آواز نه اوری. (۱۹) غټ او واره هلته دی، او غلامان د خپلو نېکانو نه آزاد دی. (۲۰) چې څوک په مصیبت کښې وی هغه ولې ژوندی پرېږدی، او چې د چا ژوند د غمونو نه پک وی نو هغه له ژوند ولې ورکوی؟ (۲۱) چې څوک مرگ غواړی، هغه له نه راځی، هغوی دا د پټې خزانې نه زیات لټوی، (۲۲) کله چې هغوی مړه شی نو ډېر خوشحاله شی، او چې کله قبر له لار شی نو هغوی خوشحاله شی. (۲۳) چې څوک لار نه شی لیدلې نو هغه له رڼا ولې ورکولې شی، څوک چې خدای پاک راگېر کړې وی. (۲۴) ځکه چې د روتې په ځای ما ته اسویلی راځی، او زما فریادونه د اوبو په شان تویولې شی. (۲۵) چې زه د څه نه یرېږم نو هغه په ما راځی، او چې د څه نه یرېږم نو هغه په ما راغورزېږی. (۲۶) زه په آرام نه یم او نه زه خاموش یم، زه پرېشانه یم، خو زما مصیبت نه ختمیږی.

د الیفز خبرې

۴ (۱) بیا تیمانی الیفز په جواب کښې وویل، (۲) ”که څوک تا ته یوه خبره وکړی نو ته به خفه کېږې څه؟ خو د خبرو نه څوک ځان منع کولې شی؟ (۳) گوره، تا ډېرو خلقو ته بنودنه کړې ده، تا کمزوری لاسونه تکره کړی دی. (۴) ستا ډاډگيرنې خلق په خپلو پښو ودرولی دی. کوم خلق چې په غورزېدو وُو هغوی یې نېغ کړی دی. (۵) خو اوس مصیبت په تا باندې راغله دے او ته وارخطا یې، چې دا تا

له درنزدې شى نو ته پرېشانه شې. (۶) ستا اعتماد د خدائى
پاک يره نه ده څه، او ستا نېک عمل تا له اُميد نه درکوى؟

(۷) اوس دا سوچ وکړه، داسې څوک شته چې بې گناه وى او
تباه شى؟ او داسې څوک صادق شته چې تباه شوې وى؟

(۸) چې څومره ما ته پته ده، چې چا دا بې انصافى کړې ده
چې چا مصيبت کړلې دى، نو هغه مصيبت رېبلې دى.

(۹) د خدائى پاک د ساه په ذريعه هغوى سزا موندلې ده، او
د هغه د غصې د زور په وجه هغوى تباه شوى دى. (۱۰)

بدعمله د ازمرى په شان غرميږي، خو خدائى پاک هغوى
غلى کوى او غابښونه يې ماتوى. (۱۱) لکه چې تکړه ازمرى د
بنکار د کمى په وجه هلاکيږي، او د دې واره بچى خواره
واره شى. (۱۲) اوس ما ته پت پت يو خبر راغلو، او زما
غورځونو ته د دې غلې شان آواز راغلو. (۱۳) په نيمه شپه ما
يو پروونکې خوب وليدو، دا په هغه وخت وو چې خلق په
دروند خوب اوده وو، (۱۴) يره او لړزان په ما باندې راغلل،
چې دې زما ټول بدن وڅوځولو. (۱۵) يو روح زما په وړاندې
تېر شو او زما په بدن وېښته نېغ ودرېدل. (۱۶) هغه روح ولاړ
وو، خو ما ته پته نشته چې دا څه وو. زما د سترگو په
وړاندې يو شکل وو، هر څه خاموش وو، بيا ما يو آواز
واورېدو، (۱۷) ولې انسان کولې شى چې د خدائى پاک په
وړاندې صادق شى څه؟ ولې انسان د خالق نه زيات پاک
کېدې شى څه؟ (۱۸) تر دې پورې چې هغه په خپلو
خدمتگارانو باندې هم اعتماد نه کوى، او هغه د خپلو فرېښتو
کار ته هم غلط وائى، (۱۹) نو هغه به په انسان باندې څومره
کم اعتماد وکړى څوک چې د خاورې نه جوړ وى. نو څوک
چې د خاورى نه جوړ وى هغه به د پتنگ په شان په آسانۍ

ذري ذري شي. (٢٠) سحر روغ وي او ما بنام مري شي. او
خوك هم پري خبر نه شي او د تل دپاره تباہ شي. (٢١) د
هغوي نه خپل ټول مال اخسته شوې دے، هغوي په
جاهليت مړه شي.

٥ (١) آواز وکړه، داسې خوک شته چې تا له جواب

درکړي؟ داسې يوه فربنسته شته څه چې د هغې نه مدد
وغواړي؟ (٢) په حقيقت کبني نفرت کم عقل خلق وژني، او
حسد ساده خلق وژني. (٣) ما دا ليدلي دي چې څه کم عقل
خلق د لږ وخت دپاره کامياب وي، خو بيا ناخپه تباہي
ورباندې راشي. (٤) د هغوي د بچو دپاره به د پناه هيڅ
امکان نه وي، او داسې به خوک نه وي چې په عدالت کبني
يې خلاص کړي. (٥) اوږي خلق د کم عقلو فصلونه خوري،
که د هغه د پټو نه د حفاظت دپاره ازغي هم تاو وي، لالچي
خلق د هغوي دولت ختم کړي. (٦) ځکه چې خفگان د
زمکې نه نه راځي، او نه مصيبت د زمکې نه پيدا کېږي، (٧)
خو انسانان د مصيبت دپاره داسې پيدا شوي دي لکه چې د
اور بخرکي بره الوځي. (٨) که زه ستا په ځاي وې نو ما به
ځدای پاک لټولې، او ځدای پاک ته به مې فریاد اورولې.
(٩) هغه داسې لوي لوي کارونه کوي چې خوک ورباندې نه
پوهيږي، هغه بې شمېره عجيبه کارونه کوي. (١٠) هغه په زمکه
باندې باران وروي او هغه پټو ته اوبه رالېږي، (١١) چې خوک
غريب وي نو ځدای پاک يې مالداره کړي، او چې خوک
غمزن وي نو خوشحالي ورکړي. (١٢) هغه د چالاکو
منصوبي گډې وپې کړي، نو داسې د هغوي په لاس کبني

هيڻ ڪاميابي نه راضي. (۱۳) هغه هونسيار د خپلي چالاڪي په
 جال ڪبني راڳپروي، او چالاڪ خلق زر فنا شي. (۱۴) د
 ورځي په وخت په هغوي تياره راشي او د گرمي په وخت
 داسي تيندڪونه خوري لکه چي شپه وي. (۱۵) خو هغه
 ضرورتمند خلق د مرگ نه بچ کوي، او د زورور د زور نه پي
 بچ کوي. (۱۶) نو چي غريبانان اُميد ولري، او د بي انصافه
 خلقو خولي بندې ڪري شي. (۱۷) چي خدائي پاڪ ڻوڪ
 ٽيڪ ڪري نو هغوي ڻومره خوشحاله وي، نو په دې وجه د
 قادر خدائي تربيت ته سپڪ مه ڳوري. (۱۸) ڪه هغه زحمي
 ڪول کوي، نو هغه پي مرهم پتي هم کوي، ڪه هغه وهل کوي،
 نو د هغه لاسونه پي علاج هم کوي. (۱۹) هغه به تاسو د شپرو
 افتونو نه بچ کوي، او په اوڻم ڪبني به تاسو ته هيڻ نقصان نه
 رسيري. (۲۰) په قحط ڪبني به هغه تاسو د مرگ نه په بيعه
 واخلي، او په جنگ ڪبني به مو د مرگ نه بچ ڪري. (۲۱)
 تاسو به د سپڪو خبرو نه بچ شي، او چي ڪله تباهي راضي نو
 تاسو به نه ڀرپري. (۲۲) په تباهي او قحط پوري به تاسو خدا
 ڪوي، او د زمڪي د ڻنگلي ڻناورو نه به نه ڀرپري. (۲۳) تاسو
 چي ڪوم پتي ڪري نو په هغي ڪبني به ڪاني نه وي، او ڻنگلي
 ڻناور به په تاسو حمله نه کوي. (۲۴) تاسو ته به پته ولگي
 چي ستاسو ڪور محفوظ دے، تاسو به وڳوري چي ستاسو د
 رمو نه به هيڻ ورک نه وي. (۲۵) تاسو ته به پته ولگي چي
 ستاسو اولاد به ڀر وي، داسي بي شمېره لکه په زمڪه چي
 وابنه وي. (۲۶) تاسو به خپل قبر ته په بوڊاتوب ڪبني ڻي،
 لکه چي د فصل ڳڀي درمند ته په خپل موسم ڪبني راضي.
 (۲۷) ڳوره، زمونڙه چي د عمر په حقله ڪومه تجريه ده، دا
 حقيقت دے. دا نصيحت واوره او په دې باندي عمل وڪره.

د حضرت ایوب خپل شکایت صحیح گڼل

(۱) - (۲) ایوب جواب ورکړو، "کاش چې زما غم تللی شوې وې، او زما ټول مصیبتونه په تله کښې اچولې شوی وې. (۳) ځکه چې دا به د سمندر د شگو نه درانه وی، نو په دې وجه زما خبرې گډې وپې وې. (۴) ځکه چې زه د قادر خدای په غشو باندې لگېدلې يم، د دې زهر زما په بدن کښې خورېږي، د خدای پاک افتونه په ما باندې راروان دی. (۵) ولې زه د شکایت کولو حق نه لرم؟ ولې ځنگلی خرونه او غویي آواز نه کوی څه چې کله هغوی خوراک نه لري؟ (۶) چې څه څیز بې خونده وی نو هغه د مالگې نه بغېر خوړلې شي څه، یا د هگي په سپینو کښې څه مزه شته؟ (۷) کله چې زه دې ته وگورم نو زما لوږه ختمه شي، په داسې خوراک زه بیمارېرم. (۸) کاش چې زما خواست منظور شي، او خدای پاک زما خواهش پوره کړي، (۹) زړه مې غواړي چې تباہ مې کړي، او چې هغه خپل لاس راوږد کړي او ما ووژني. (۱۰) دا به زما دپاره تسلی وی، زه به په بې رحمه درد کښې هم خوشحاله يم، ځکه چې ما به بیا هم د مقدسې هستي د خبرو نه انکار نه وی کړې. (۱۱) زما دومره طاقت نشته چې زه دا برداشت کړم، او چې زما څه امید نشته نو بیا زه ولې ژوندې يم؟ (۱۲) زما طاقت لکه د کانیو دې څه؟ زما بدن د اوسپنې نه جوړ دې څه؟ (۱۳) په حقیقت کښې زه د خپل ځان سره د مدد کولو وس نه لرم، او خلاصون زما نه تللی دې. (۱۴) یو کس له په کار وی چې په خپل کمزوری دوست باندې رحم وکړي، خو تاسو سره د قادر خدای یره نه وی او په ما الزام لگوي. (۱۵) زما وروڼو، تاسو ما سره د خوړ په

شان دوکھ بازی کوئی، چي کله باران نه وي نو دا اوچ شي.

١٦) چي د ويلي شوې واورې د اوبو نه پک وي، ١٧) خود گرمي په وخت کبني دا اوبه اوچي شي، کله چي گرمي شي، نو دا فنا شي. ١٨) د اوبو لټولو دپاره قافلي خپلي لاري بدلي کړي، خو د خبيلو دپاره اوبه نه وي، نو هغوي مړه شي. ١٩) د تيمو قافلي دا اوبه لټوي، او د شيبا مسافر دا اميد لري چي اوبه به پيدا کړي. ٢٠) د قافلي يقين وي چي هغوي به اوبه پيدا کړي، خو چي کله هلته ورسيري نو هغوي مايوسه شي او اميد يي ختم شي. ٢١) اوس تاسو هم د دې اوچ خوږ په شان يي چي بي کاره دے، تاسو زما مصيبت وليدلو او ويريدئ. ٢٢) ولې ما ويلي دي څه، چي ما له تحفه راکړئ؟ يا مي د پيسو دپاره تا ته کله منت کړے دے څه؟ ٢٣) يا دا چي د دشمن د لاس نه مي بچ کړئ؟ يا د ظالمانو نه مي خلاص کړئ؟ ٢٤) ما ته ونيائي او زه به خاموش شم، ما پوهه کړئ چي زه څنگه په غلټه يم. ٢٥) رښتيا خبرې څومره د درد نه پکې وي. خو ستاسو د دې بحث نه مطلب څه دے؟ ٢٦) ستاسو خيال دا دے څه چي زما خبرې به صحيح کړئ، او د نا اميده سړي خبرې بي مطلبه گني؟ ٢٧) تاسو به يتيمان هم خرڅ کړئ، او تاسو به د خپل دوست په سر هم پېسې واخلي. ٢٨) خو اوس ما ته وگورئ، ولې زه به تاسو ته دروغ وایم څه؟ ٢٩) خپل سوچ بدل کړئ او بي انصافه مة جوړېږئ، داسې وگني چي زه په حقه يم. ٣٠) ستاسو څه خيال دے زه دروغ وایم څه؟ ستاسو په خيال کبني زه په رښتيا او دروغو کبني فرق نه شم کولے؟

د حضرت ایوب وینا: زما تکلیفونه نه ختمېدونکی

دی

- ۷ (۱) بنی آدم په دُنیا کېنې سخت محنت نه کوی څه، او د هغوی ژوند د مزدور په شان نه دے څه؟ (۲) لکه چې غلامان د سوری په ارمان وی، او لکه مزدوران د خپلې تنخواه په طمع وی. (۳) په میاشتو میاشتو زما څه مقصد نشته، او د غم شپې ما له راکړې شوې دی. (۴) کله چې زه ځملم نو وایم چې، زه به کله پاڅم؟ خو شپه اوږده وی، او تر سحر پورې په کت کېنې اوږم راوړم. (۵) زما بدن د دانو او چینجونه پک دے، زما څرمن سخا شی او بیا وشلیږی. (۶) زما عمر د سیلی په شان تېز روان دے، او په ناامیدی کېنې ختمیږی. (۷) یاد ساته چې زما ژوند صرف یوه ساه ده، او زما سترګې به بیا هیڅکله بڼه ورغ ونه گوری. (۸) ته ما اوس وینې خو بیا به مې ونه گورې، ته به ما لټوې، خو زه به نه یم. (۹) لکه څنگه چې وریخ کمه شی او فنا شی، نو چې څوک لاندې قبر ته لاړ شی نو هغه ترې نه بیا هیڅکله نه شی راختلے، (۱۰) هغوی بیا واپس خپلو کورونو ته نه شی راتلے، او هغوی به هیڅکله نه بڼکاری. (۱۱) نو په دې وجه زه به خپله خوله نه بندوم، زه به د خپل زړه د درد اظهار کوم، زما زړه د غصې نه تاو کړے دے. (۱۲) زه سمندری بلا یم څه؟ چې ما د نظر لاندې ساتې؟ (۱۳) زه د دې دپاره ځملم چې آرام وکړم، د دې دپاره چې د درد نه خلاص شم. (۱۴) نو ته بیا ما په خوبونو کېنې یروې او په تصور کېنې مې یروې، (۱۵) نو زما دپاره د ساه بندېدل بڼه دی، د داسې کړاؤ نه په مرګ خوشحال یم. (۱۶) زه د خپل ژوند نه نفرت کوم،

زءُ به همپشه ژوندے نه یم. په دې لنډ تنگ ژوند کبني ما پرېرده. (۱۷) بنی آدم خه څيز دے، چې ته يې دومره خاص گڼي، چې ته هغوی ته دومره توجه ورکوي، (۱۸) هر سحر يې معائنه کوي، او هر وخت هغوی معلوموي؟ (۱۹) ته به ما له د يوې لحظې موقع رانه کړې چې ساه پکبني واخلم؟ (۲۰) اے د بنيادمو ليدونکيه، که زه گناه کوم، نو په تا باندې خه اثر کوي؟ تا زه ولې په نښه کړې یم؟ زه په تا باندې بوج جوړ شوي یم خه؟ (۲۱) ته زما غلطياني ولې نه معاف کوي او زما گناه ولې نه لرې کوي؟ زه به ډېر زر په لحد کبني پروت یم، ته به ما لټوي، خو زه به مړ یم.

د بِلداد وېنا

۸ (۱) بيا بِلداد شوحی ووئيل، (۲) ”ترڅو پورې به ته دا خبرې کوي، او دا بک بک به جاري ساتي؟ (۳) خدای پاک د انصاف نه نه اوړي. او د قادر خدای کارونه همپشه په حقه وي. (۴) که ستاسو بچو د هغه خلاف گناه کړې وي، نو هغوی ته به د هغې بدله ملاو شوې وي. (۵) که ته خدای پاک ولټوي او قادر خدای ته په دُعا کبني سوال وکړي، (۶) که ته صفا او صادق يې، نو هغه به په خپله راپاڅي او هغه به تا له خپل صحيح مقام واپس درکړي. (۷) اگر چې ستا شروع معمولی شان وه، خو په مستقبل کبني به مالدار شي. (۸) معلوماتو دپاره مخکبنيو نسلونو نه تپوس وکړه، او د هغوی چې کومې تجربې دي په هغې غور وکړه. (۹) ځکه چې مونږ پرون پېدا شوی یو او مونږ ته هيڅ پته نه لگی، ځکه چې په زمکه باندې زمونږ وخت د سوري په شان روان دے.

۱۰. خو پرېرېده چې هوبنډيار مشران درته بنودنه وکړي، او د هغوی وېنا ته غوږ نيسه. ۱۱. چرته چې اوبه نه وی نو هلته لوڅه نه را شنه کيږي، دا د اوبو نه بغير نه کيږي. ۱۲. او دا لا شنه وی او رېبلې شوې نه وی، خو د نورو وابتو نه زر وچيږي. ۱۳. نو چې څوک خدای پاک هېروی نو د هغوی هم دغه لار ده، چې څوک د خدای نه منکر وی نو د هغوی امید به ختم شي. ۱۴. د هغوی ايمان نازک وی، د هغوی يقين د جولاد جالې په شان وی. ۱۵. چې څوک په دې جاله يقين کوی نو هغوی ته به دا جاله ټينگه نه شي، که څوک ورپورې ځان وتړي، نو دا به يې برداشت نه کړي. ۱۶. منکر کسان داسې بنکاري چې په نمر کبني رازرغون وی، او د دې څانگې په باغ کبني خورې ورې وی. ۱۷. د هغوی جرړې د کانو د ډېري نه تاوېږي، او دا کاني کلک نيسي. ۱۸. خو که هغوی د خپل ځای نه لرې کړي شي، نو بيا به هغوی انکار وکړي او وائی به چې ما تاسو کله هم نه يې ليدلې. ۱۹. گوره، د هغوی خوشحالی به د لږ وخت دپاره وی، خو نور بوتی راشنه شي او د دې ځای ونيسي. ۲۰. گوره، خدای پاک به يو بې داغه کس نه رد کوی، او نه به د بدعمله خلقو مدد وکړي. ۲۱. هغه به بيا هم تاسو له خوشحالی درکړي، او ستاسو خولې به د خندا نه پکې کړي. ۲۲. چې څوک ستا نه نفرت کوی نو هغوی به په شرمونو وشرميږي، او د بدکارانو کور به تباه شي.

د حضرت ایوب جواب

۱) نو ایوب ورته په جواب کښې وفرمائیل، ۲) ”په

حقیقت کښې ما ته پته ده چې دا هم داسې ده، خو بنی آدم د خدای پاک په مخکښې څنگه صادق کېدې شی؟ ۳) که یو

کس د هغه سره لانجه کول وغواړی، نو هیڅ څوک به د هغه د زرگونو سوالونو نه د یو جواب هم ورنه کړی. ۴) ځکه

چې هغه زورور او د حکمت خاوند دے او څوک هم چې د هغه مخالفت کوی نو نقصان به اوچتوی. ۵) هغه ناخپه

غرونه خوځوی، او په غصه کښې یې تباہ کوی، ۶) څوک چې په زمکه زلزله راولی، او د دې بنیادونه خوځوی، ۷) که

هغه حکم وکړی نو نمر به راونه خپژی، او ستوری به ونه

خلیبری، ۸) چا چې یواځې آسمانونه خواره کړی دی چا

چې د سمندر چپي ایسارې کړې دی، ۹) چا چې ټول

ستوری جوړ کړی دی، په دې کښې دب اکبر، جبار او ثریا او جنوبی ستوری هم شامل دی. ۱۰) څوک چې د عقل نه

بهر لوی لوی کارونه کوی، او بې شمېره عجیبه عجیبه کارونه کوی. ۱۱) گوره، هغه زما نه تېر شو، خو زه هغه نه وینم،

هغه تېرېږی، خو زه د هغه په تلو نه پوهېږم. ۱۲) چې هغه

روح ویاسی نو څوک یې منع کولې شی؟ څوک دا جرأت

کولې شی چې ورته ووائی چې ته څه کوې؟ ۱۳) خدای پاک به د خپلې غصې نه نه اوړی، هغه سمندری بلاګانې هم د پښې

لاندې چځنی کړی دی. ۱۴) نو زه څوک یم چې هغه له

جواب ورکړم، او زه څوک یم چې د هغه سره بحث وکړم؟

۱۵) اگر چې زه بې گناه یم او زه هغه له جواب نه شم

ورکولې، زه خپل قاضی ته صرف د رحم درخواست کولې شم. ۱۶) که ما هغه ته آواز وکړو او هغه جواب راکړو، نو

زما یقین نه دے چې هغه به زما فریاد واوری. ۱۷) ځکه چې

هغه زه په طوفان وهله یم، او هغه بار بار ما زخمی کوی،
 (۱۸) هغه به ما ساه اخستو ته پرې نه ږدی، خو زما ژوند به د
 غمونو نه پک کړی. (۱۹) که دا د زور خبره وی، نو هغه
 طاقتور دے. که دا د انصاف خبره وی، نو هغه عدالت ته
 څوک راغوبسته شی؟ (۲۰) اگر چې زه بې گناه یم، خو زما
 خپله خوله به ما مجرم کړی، اگر چې زه بې داغه یم، خو
 خپله خوله به ما گناهگار ثابتوی. (۲۱) زه بې داغه یم، زه خپل
 ځان هم نه پېژنم، زه خپل ژوند ته سپک گورم. (۲۲) گناهگار
 او بې گناه ټول د خدای پاک په نظر کبښي یو شان دی نو ځکه
 زه وایم، هغه بې داغه او بدکاره دواړه تباہ کوی. (۲۳) کله چې
 افت ناخپه مرگ راوولی، نو هغه د بې گناه په غم پورې توقی
 کوی. (۲۴) ټوله دنیا د بدکاره په لاس کبښي ورکړے شوې ده،
 خدای پاک د قاضیانو سترگي پټوی، که هغه دا نه کوی نو بیا
 یې څوک کوی، او دا څوک دے؟ (۲۵) زما ژوند د منډه
 وهونکی نه تېز دے، دا په منډه روان دے او هیڅ خوشحالی
 ورته نه ملاوېږی. (۲۶) زما ژوند د تېزې کشتی په شان روان
 دے، داسې لکه چې باز په ښکار باندې غوټه شی. (۲۷) که
 اراده وکړم چې خپل شکایت پرېږدم، نو زه به خپل خفگان په
 خوشحالی بدل کړم، (۲۸) زه د خپلو ټولو تکلیفونو نه یرېږم،
 ځکه چې زه په دې پوهیږم چې تاسو به ما بې گناه ونه گڼئ.
 (۲۹) چې زه مجرم گڼلے شم، نو زه بیا بې فائدې خواری ولې
 کوم؟ (۳۰) که زه خپل ځان په واوره ووینم او خپل لاسونه
 په صابون پاک کړم، (۳۱) خو ته به ما یوې گنده کنډې ته
 وروغورزوې، او زما خپلې جامې به زما نه نفرت کوی. (۳۲)
 هغه زما په شان فانی انسان نه دے، نو ځکه نه ورسره بحث
 کولے شم او نه یې د جرگې ځای ته بوتلے شم. (۳۳) زمونږ

په مينځ کښې روغه کونکے نشته، چې هغه زمونږ دواړو روغه جوړه وکړي. (۳۴) که مينځگړے ما د خدائ پاک د سزا نه بچ کړي نو زه به بيا په يره کښې ژوند نه تېروم. (۳۵) بيا به زه داپه خبرې کوم چې د هغه يره زما په زړه کښې نه وي خو چې ترڅو پورې دا يره وي نو زه نه شم کولے.

د حضرت ايو ب د خپل ژوند نه نفرت

- ۱۰ (۱) زه د خپل ژوند نه نفرت کوم، زه به پېر شکايتونه کوم، زه به په مايوسۍ کښې خبرې کوم. (۲) زه به خدائ پاک ته ووايم چې ما مه رد کوه، او ته چې په ما کوم الزام لگوې نو د هغې نه ما خبر کړه. (۳) دا تا ته ښه ښکاري، چې ما په عذاب کړې، چې ما يعنې د خپلو لاسونو کار رد کړې او د بدکارو خلقو منصوبو ته ښه ووايې؟ (۴) ولې ستا نظر د انسانانو په شان دے؟ ته د انسان په شان کتل کوې څه؟ (۵) ستا عمر زمونږ په شان لنډ دے څه؟ يا ستا کالونه د انسانانو د کالونو په شان دي څه؟ (۶) چې ته زما غلطۍ معلوموې او زما گناه لټوې، (۷) اکر چې تا ته پته ده چې زه بې گناه يم، او ستا د لاسونو نه مې هيڅ څوک نه شي بچ کولے. (۸) ستا لاسونو ما له صورت راکړو او جوړ يې کړم، او اوس مې بېخي تباہ کوې. (۹) هغه راپه ياد کړه چې تا زه د خټو نه جوړ کړم، او اوس به ته ما بيا خاورې کوې؟ (۱۰) تا زه د مور په خپټه کړم او زما وجود دې جوړ کړو. (۱۱) تا زه د غوښې او څرمنې نه جوړ کړم، او د هډوکو او پټو په ذريعه دې يو ځائ وټرلم. (۱۲) تا ما له ژوند او نه ختمېدونکې مينه راکړې ده، او تا زما د ژوند ښه حفاظت

کڙے دے. (۱۳) خو اوس ما ته پته ولگېده چې تا د ډېر

وخت نه ما ته د نقصان ډپاره پټه منصوبه جوړه کړې وه.

(۱۴) که زه گناه وکړم نو ته ما وينې، او زما گناه ته نه معاف

کوې. (۱۵) که زه بدکاره يم، نو ما غمژن کړه. او که زه

صادق يم، نو خپل سر نه شم اوچتولې، ځکه چې زه د شرم

سره مخ شوې يم او په غمونو کښې ډوب يم. (۱۶) او که زه

خپل سر اوچتوم، نو ته د ازمرې په شان زما ښکار کوې، او

خپل لوی طاقت زما خلاف استعمالوې. (۱۷) ته خپل گواهان

زما خلاف بيا راتازه کړې، او خپله غصه زما خلاف زياتوې،

ته زما خلاف تازه دم فوجيان رالېږې. (۱۸) تا زه د مور د

خېټې نه ولې راوويستلم؟ کاش چې زه د خلقو د سترگو د

ليدو نه مخکښې مړ شوې وې. (۱۹) ښه به دا وې چې د

سره پېدا شوې نه وې او د مور د خېټې نه سيدها قبر ته

تلې وې. (۲۰) زما ژوند لنډ نه دې څه؟ ما پرېږده نو چې

داسې يو ساعت په آرام شم، (۲۱) خو چې زه لار شم او بيا

هيڅکله راواپس نه شم، چې تور او د تکې تورې تيارې ملک

ته لار شم، (۲۲) د نيمې شپې په شان تياره، د لانجو ملک ته،

چرته چې رڼا هم د تيارې په شان وي.“

د ضوفر وېنا

۱۱ (۱) بيا ضوفر نعماتي جواب ورکړو، (۲) ”د ډېرو

خبرو جواب په کار نه دې څه؟ ولې يو سرې په ډېرو خبرو

خپل ځان بې گناه ثابتولې شي څه؟ (۳) ستا فالتو خبرې دې

نور خلق غلې کړې څه؟ کله چې ته د چا سپکاوې کوې، نو

څوک به تا ته گوته نه نيسي څه؟ (۴) ځکه چې ته وائې چې

زما عقیده ټیک ده، او زه د خدای پاک په نظر کښې صفا یم،
 ۵) کاش چې خدای پاک کلام کړې وې، او هغه تا ته
 صفا وېنا کړې وې، ۶) او هغه به تا ته د حکمت رازونه
 وښايي. ځکه چې رښتینې حکمت په ډېرو طریقو سره
 حاصلېږي. نو بیا پوهه شه چې خدای پاک تا له د هغې نه
 کمه سزا درکوي چې څومره ته د گناه په وجه حقدار ېې.
 ۷) ولې ته د خدای پاک هغه پتې خبرې معلومولې شې؟ او
 یا ته د قادر خدای حد معلومولې شې څه؟ ۸) دا حد د
 آسمان نه اوچت دې، ته څه کولې شې؟ او د مرگ د کندې
 نه ډوب دې، تا ته څه پته ده؟ ۹) د دې پېمانه د زمکې نه
 اوږده ده، او د سمندر نه پلنه ده. ۱۰) که خدای پاک راشي
 او تا په قېدخانه کښې واچوي، او هغه د انصاف دپاره عدالت
 جوړ کړي، نو هغه څوک ایسارولې شې؟ ۱۱) ځکه چې هغه
 ته پته ده چې څوک دوکه باز دې، او هغه ېې د هرې گناه نه
 خبر وي. ۱۲) خو یو کم عقل کس به په هغه وخت هوښیار
 شې، چې کله د یوې کوچنې نه یو انسان پیدا شې. ۱۳) کله
 چې ستا خپل زړه تیار شې، او لاسونه هغه ته اوچت کړې
 ۱۴) د گناهونو نه ځان خلاص کړې، او بدعملې د خپل کور
 نه ختمه کړې، ۱۵) نو یقیناً به بیا ته خپل سر بغېر د څه شرم
 نه اوچت کړې، ته به په امن کښې ېې او نور به نه یرېږې. ۱۶)
 ته به خپل غم هېر کړې، او داسې به دې هېر شې لکه چې بیا
 به دې هیڅ خیال کښې نه راځي. ۱۷) او ستا ژوند به د غرمې
 د نمر نه زیات روښانه وي، او تیاره به دې هم د سحر د رڼا
 په شان وي. ۱۸) او ستا به اعتماد پیدا شې، ځکه چې امید
 شته، او ته به بچ شې او په حفاظت کښې به آرام کوې. ۱۹)
 ته به ځملي او هیڅ څوک به تا نه یروي، ډېر خلق به ستا نه د

مدد اُمید ساتی. (۲۰) خود بدکاره خلقو سترگی به رندې شی، او هغوی به د تېبستې ټولې لارې خطا کړی، او هغوی به صرف د مرگ په انتظار وی.

د حضرت ایوب جواب

۱۲ (۱) نو ایوب جواب ورکړو، (۲) ”په دې کبني هېڅ

شک نشته چې تاسو په هر څه پوهېږئ، او چې کله تاسو مرئ نو ستاسو پوهه به تاسو سره ختمه شی. (۳) خو زه هم ستاسو په شان پوهه لرم، زه ستاسو نه کم نه یم، چې تاسو څه وایئ نو په دې باندې هر څوک پوهېږی. (۴) زه د خپلو دوستانو دپاره یوه مسخره یم، زه چې خدای پاک ته آواز کوم نو هغه زما آواز اوری، زه یو داسې سرې یم چې صادق او بې داغه یم، خو زه مسخره جوړ شوم یم. (۵) کوم خلق چې په آرام وی نو هغوی په هغه چا پورې خدا کوی چې څوک په تکلیف کبني دی، او هغه خلقو له دیکه ورکوی د چا چې پبني بنوئېږی. (۶) د ډاکوانو کورونه په امن کبني وی، او چې څوک خدای پاک راپاروی نو هغه محفوظ وی، اگر چې هغوی د خدای پاک په ځای په خپل طاقت باندې بهروسه کوی. (۷) خو د ځناورو نه تپوس وکړئ او هغوی به ستاسو رهنمائی وکړی، او په هوا کبني د مارغانو نه تپوس وکړئ، نو هغوی به تاسو ته بنودنه وکړی، (۸) او د زمکې د بوټو نه تپوس وکړئ، نو دا به تاسو ته بنودنه وکړی، او د سمندر کبانو نه تپوس وکړئ نو هغه به تاسو ته دا بیان وکړی. (۹) ځکه چې هغوی ټولو ته پته ده چې زما تکلیف د مالک خدای

د طرف نه دے. (۱۰) د هغه په لاس کبني د هر ژوندي خيز ژوند دے او د هغه په لاس کبني د هر بشر ساه ده. (۱۱) ولي غورونه د خبرو معائنه نه کوي لکه څنگه چې ژبه د خوراک خوند معلوموي؟ (۱۲) ولي حکمت د سپين ږيرو سره نه وي څه؟ ولي زيات عمر سره پوهه نه راځي څه؟ (۱۳) حکمت او طاقت د خدای پاک سره دي، د هغه سره رهنمائي او پوهه شته دے. (۱۴) چې هغه څه وران کړي نو هيڅ څوک يې بيا نه شي جوړولې، او چې هغه کوم سرې قېدي کړي نو هغه خلاصېدلې نه شي. (۱۵) که هغه باران ايسار کړي، نو زمکه به اوچه شي، که هغه اوبه راپرېږدي، نو اوبه به زمکه تباه کړي. (۱۶) طاقت او حکمت د هغه سره دے، دوکه خوړونکې او دوکه ورکونکې د هغه د اختيار لاندې دي. (۱۷) هغه د مشرانو نه پوهه اخلي، او د قاضيانو نه کم عقلاڼ جوړوي. (۱۸) هغه د بادشاهانو نه اختيار اخلي، او د هغوي نه غلامان جوړ کړي. (۱۹) هغه امامان شپي او اختيار ترې اخلي، او هغه طاقتور لرې کوي چې ډېر وخت يې حکومت کړې وي. (۲۰) هغه اعتباري مشيران غلي کړي، د مشرانو نه حکمت يوسي. (۲۱) هغه شهزادگان سپک کړي، او هغه د زورورو زور اوبه کوي. (۲۲) هغه د قبر تياره لرې کوي، او هغه تکه توره تياره په رڼا بدلوي. (۲۳) هغه قومونه تکره کړي او بيا يې تباه کړي، هغه قومونه لوي کړي او بيا يې پرېږدي. (۲۴) هغه د دنيا د مشرانو نه پوهه ختموي، او پرې يې ږدي چې سرگردانه او پرېشانه گرځي. (۲۵) هغه مشران په تياره کبني د ږندو په شان سرگردانه گرځي، او د شرابي په شان يې ځنگېدلې کړي.

گوره، زما سترگو دا هر څه ليدلى دى، او زما

غوړونو دا اورېدلى دى او پوهه شوې يم. (۲) چې تا ته د څه پته ده نو ما ته هم د هغې پته ده، زه تا نه څه کم نه يم.

خو زه به د قادر خدای سره خبره وکړم، او زه غواړم

چې هغه ته خپل ځان بې گناه ثابت کړم. (۴) د حقيقت پټولو

دپاره تاسو دروغ وايئ، او تاسو د بې کاره طبيبانو په شان يئ.

مړه که تاسو خولې بندې کړئ، نو دا به ستاسو

عقلمندى وي. (۶) اوس تاسو زما بحث واورئ، او زما

زارى واورئ. (۷) تاسو هغه څه وايئ څه چې خدای پاک نه

دى وئيلى، او تاسو د هغه د خاطرې د دوکې خبرې کوئ څه؟

تاسو به د هغه طرفدارى کوئ څه، تاسو به د خدای پاک

صفائى کوئ څه؟ (۹) دا به ستاسو دپاره بڼه وي څه چې

هغه ستاسو آزمېښت وکړي؟ يا تاسو هغه داسې دوکه کولى

شى، لکه چې تاسو نور کسان دوکه کوئ؟ (۱۰) هغه به

بې شکه تاسو ورته که تاسو په پټه طرفدارى وکړئ. (۱۱) د

هغه د شان نه به تاسو یرېرئ نه څه، او د هغه یره به په تاسو

باندې غالبه نه شى؟ (۱۲) ستاسو قيصي او متلونه د ايرو په

شان بې کاره دى، او ستاسو خبرې د خټې د لوبښو په شان

کچه دى. (۱۳) تاسو غلى شى او ما له د خبرو کولو موقع

راکړئ، نو چې څه کيږي هغه دې په ما وشى. (۱۴) زه به خپل

ژوند په خطرې کښې واچوم، او د خپل زړه خبره به وکړم.

که هغه ما وژنى هم خو زه به په هغه توکل کوم، او زه به

د هغه په مخکښې خپله دفاع کوم. (۱۶) او داسې به زه بچ شم

ځکه چې زه څه کافر خو نه يم که زه وم نو بيا به زه د هغه په

مخکښې نه شوم ودرېدئ. (۱۷) زما خبره په غور سره

واورئ، او تاسو ما ته غوړ ونيسئ. (۱۸) گورئ، ما د خپلې

خبرې تيارے کړے دے، ما ته پته ده چې زه به بېگناه ثابت شم. (۱۹) څوک ما سره په دې باندې بحث کولې شي؟ که څوک ما غلط ثابت کړي نو زه به خاموش شم او مړ به شم.

د حضرت ایوب خفگان

(۲۰) اے خدایه، ما له صرف دوه څیزونه راکړه، نو بیا به زه خپل ځان ستا نه نه پټوم. (۲۱) خپله سزا زما نه لرې کړه، او په خپله یره باندې ما مه یروه. (۲۲) بیا ما ته آواز وکړه او زه به جواب درکړم، یا ما له اجازت راکړه چې خبرې وکړم او ته ما له د هغې جواب راکړه. (۲۳) زما غلطیاني او زما گناهونه څومره دي؟ ما ته زما بغاوت او زما گناه وښایه. (۲۴) ته خپل مخ ولې پټوې، او ته ما خپل دشمن ولې گڼې؟ (۲۵) زه خو هیڅ هم نه یم، نو ته ما ولې یروې؟ زه خو داسې یم لکه چې په هوا کښې پانې خوژی دوړې الوځي. (۲۶) ځکه چې ته زما خلاف ترخې خبرې لیکې، او ته ما له د ځوانۍ د گناه سزا راکوې. (۲۷) ته زما پښې په زولنو کښې ترې، او ته زما په ټول چال چلن نظر ساتې، او زما د پښو چاپونه هم معلوموې. (۲۸) زه د سخا څیزونو په شان خراب شوې یم، د هغه جامو په شان چې چینجو خوړلې وی.

۱۴ (۱) یو فانی انسان، د مور د خېټې نه پېدا، د یو څو ورځو مېلمه او د تکلیفونو نه پک، (۲) د یو گل په شان راوتوکېږي او مړاوې شي، هغه د سوری په شان منډه وهی زر زر ختمیږي. (۳) ته په یو کمزوری مخلوق باندې نظر ساتې؟ او ته ما سره عدالت کوې؟ (۴) د یو ناپاک څیز نه

ڇوڪ پاڪ ڇيڙ راويستلے شی؟ دا کار هیڇ ڇوڪ هم نه شی
 کولے. (۵) ڇڪه چي د هغوی د عمر حد مقرر دے، او د
 هغوی د میاشتو شمېر تا ته معلوم دے، او دا تا مقررې کرې
 دی او دا نه شی بدلېدے، (۶) نو مونڙ پرېرده چي آرام
 وکړو. مونڙ د مزدورانو په شان یو او مونڙ پرېرده چي خپل
 کار په خبر ختم کړو. (۷) که یوه ونه هم راوغورزولے شی،
 نو امکان شته دا به بیا راوشی، او د دې شنه کېدل به نه
 ختمیږي. (۸) اگر چي د دې جرړې په زمکه کښي زړېږي،
 او د دې مونډ په زمکه کښي ورسټیږي، (۹) خو یو څاڅکی
 اوبو سره به دا بیا را شنه شی، او د یوې نوې ونې په شان به
 دا بیا څانگې ونیسی. (۱۰) خو چي انسان مړ شی نو طاقت
 یې ختم شی، چي انسان ساه ورکړي نو بیا چرته وی؟ (۱۱)
 لکه څنگه چي د یو پنډ اوبه کمپړي، او په سیند کښي اوبه
 اوچپړي، (۱۲) نو انسان په قبر کښي څملي او بیا نه راپاڅي،
 چي ترڅو پورې آسمانونه ختم شوی نه وی، نو هغوی به د
 خپل خوب نه نه راپاڅي. (۱۳) کاش، چي تا زه په قبر کښي
 پټ کړے وے، او چي تر هغې پورې دې زه فنا کړے وے
 چي ستا غصه تېره شوے وے، او یا دې یو وخت مقرر
 کړے وے چي زه دې راپه یاد شوے وے. (۱۴) چي انسان
 ختم شی، نو هغه بیا ژوندے کېدے شی څه؟ زه به زما د
 سخت محنت په دې ټولو ورځو کښي انتظار کوم تر هغې
 پورې چي زما تکلیف ختم شی. (۱۵) ته به ما ته آواز وکړي او
 زه به جواب درکړم، ته به د هغه مخلوق ارمان وکړي چي تا
 پیدا کړی دی. (۱۶) بیا به ته زما په هر قدم باندې نظر ساتي،
 خو زما د گناهونو حساب به نه کوې. (۱۷) زما گناهونه به په
 یوه بوجي کښي بند شوې وی، او ته به زما ټولي غلطیاني پټي

کړې. (۱۸) خو غر راوغورزیږی او ټوټې ټوټې شی، او غټ
 غټ کانی د خپل خائی نه و خوځیږی، (۱۹) اوبه کانی مږی،
 او سېلاب د زمکې خاوره اوږی، نو داسې ته د انسان اُمید
 تباہ کوې. (۲۰) ته په هغوی باندې تل غالب یې او هغوی
 ختمیږی، ته د هغوی شکلونه بدلوی او د مرگ په طرف یې
 بوځی. (۲۱) که د هغه بچو ته عزت ملاو شی، نو هغه ته پته نه
 لگی، او که د هغه د بچو سپکاوې وشی نو هم هغه ته پته نه
 لگی. (۲۲) هغه ته صرف د خپل بدن درد محسوسیږی، او
 هغه صرف په خپل غم کبني آخته وی.

د الیفز وپنا

۱۵ (۱) نو تیمانی الیفز جواب ورکړو، (۲) ”یو هوبنیار
 کس دې تشې خبرې وکړی څه، او هغه دې هسې بې مطلبه
 خبرې وکړی څه؟ (۳) هغوی دې په بې فائدي خبرو باندې
 بحث کوی څه، یا په داسې خبرو باندې چې د هغې هیڅ
 مقصد نه وی؟ (۴) خو ته د خدای پاک نه هیڅ یره نه لرې،
 او د خدای پاک د عبادت لاره نیسې. (۵) ځکه چې ستا گناه
 ستا ژبې ته بشودنه کوی، او تا د دوکه باز ژبه خوښه کړې
 ده. (۶) دا زه نه یم، خپله ژبه تا ته بد وائی، ستا خپله خوله
 ستا خلاف گواهی ورکوی. (۷) ته د بنی آدم د نسل ورومبې
 پیدا شوې کس یې څه؟ ته د غرونو نه مخکبني پیدا شوې یې
 څه؟ (۸) تا د خدای پاک د راز منصوبې واورېدې څه؟ او
 ستا څه خیال دې ولې ته یواځې هوبنیار یې څه؟ (۹) تا
 سره داسې څه علم دې چې مونږ سره نشته؟ ته داسې په څه

پوهېرې چې مونږ پرې نه پوهېرو؟ (۱۰) سپين ږيري او
 بوډاگان زمونږ په طرف باندې دي، كوم چې ستا د پلار نه
 ډېر مشران دي. (۱۱) د خدائ پاک تسلي ستا دپاره كمه ده
 څه؟ د هغه نرمې خبرې ستا دپاره كافي نه دي څه؟ (۱۲) ته د
 خپلو جذباتو نه كار ولې اخلي؟ او ستا رنگ ولې دومره سور
 دے (۱۳) چې خدائ پاک ته غصه يې؟ او ستا د خولې نه
 داسې گډې وږې خبرې وځي؟ (۱۴) بنی آدم څه وي، چې هغه
 صفا شي؟ او چې د بنځي نه پېدا شي، نو هغه صادق كېدے
 شي؟ (۱۵) گوره، خدائ پاک په خپلو فرستو باندې هم اعتبار
 نه كوي، او د هغه په نظر كېنې آسمانونه هم صفا نه دي، (۱۶)
 نو بيا به بنی آدم نور هم گنده او گناه گار وي، څوك چې هر
 وخت په گناه كېنې آخته وي. (۱۷) كه ته زما خبرې ته غوږ
 كېرډې، نو زه به تا ته وښايم، او چې ما څه ليدلى وي نو زه
 به درته د هغې بيان وكړم. (۱۸) څه چې هوبشيارانو وئيلي دي،
 نو د هغوئ پلار نيکه دا خبرې د هغوئ نه پتي نه دې ساتلې،
 (۱۹) كومو مشرانو له چې ډېره موده مخكېنې دا ملك
 وركړے شو او چې په هغه وخت كېنې لا غېر قومونه نه وو
 راغلي. (۲۰) بدعمله خلق ټول عمر په خپل درد كړپړي، د
 تكليف كالونه په ظالمانو باندې راجمع شوي دي. (۲۱) د
 هغوئ په غوږونو كېنې يروونكي آوازونه دي، د امن په وخت
 كېنې به په هغوئ باندې تباھي راشي. (۲۲) هغوئ تياره ته د
 تلو همت نه شي كولے، د هغوئ ژوند هر وخت په خطر
 كېنې وي. (۲۳) تپوسان انتظار كوي چې د هغوئ غوښي
 وخورى، او تباھي د هغوئ سر له راغلي ده، (۲۴) پرېشاني او
 تكليف هغوئ ويروي، او دا څيزونه په هغوئ باندې غالب
 شي، داسې لكه چې يو بادشاه د جنگ دپاره تيار شي. (۲۵)

ځکه چې هغوی خپل لاسونه د خدای پاک خلاف اوچت کړل، او هغوی د قادر خدای نه بغاوت وکړو. (۲۶) هغوی د هغه خلاف د سرکشی سره حمله کوی، او یو غټ پال ورسره وی. (۲۷) دا بدعمله خلق درانه او مالدار دی، د هغوی څټونه په وازگه باندې غټ شوی دی. (۲۸) هغوی به په تباه شوی ښارونو کې ژوند تېروی، او په داسې کورنو کې چې په هغې کې هیڅ څوک هم نه اوسېږي، داسې کورونه چې په راغورزېدو بدل وی، (۲۹) هغوی به نه مالداره کيږي او د هغوی مال دولت به نه پاتې کيږي، او هغوی به د زمکې د مخ نه ورک شي. (۳۰) هغوی به د تیارې نه ونه تښتي، لمبې به د هغوی څانگې وسوزوي، او د هغوی ژوند به داسې ختم شي لکه چې هوا د گلونو غوټې ختموي. (۳۱) هغوی دې نور خپل ځان په فاني مالدارۍ باندې نه دوکه کوی، ځکه چې هغوی به تش لاس پاتې شي. (۳۲) د ونو په شان، چې کله دا ښې شنې وی نو ووهلې شي، او د دې څانگې بیا هیڅکله شنې نه شي. (۳۳) او د هغوی انګور چې لا کچه وی نو وپه غورزېږي، او د زیتونو د ونو په شان به خپلې د گلونو غوټې ضائع کړي. (۳۴) ځکه چې د خدای پاک نه د منکرو خلقو اولاد به نه وی، او څوک چې د رشوت سره مینه کوی نو اور به د هغوی کورونه وسوزوي. (۳۵) داسې خلق نورو ته د نقصان رسولو په سوچ کې وي، هغوی شېطاني کوی او د هغوی زړونه د دوکې نه پک وي.

د حضرت ایوب جواب

۱۶ (۱) بیا ایوب جواب ورکړو، (۲) ”زه د دې څیزونو

نه پخوا خبر یم، او ستاسو خبرې ما له تسلی نه راکوی. (۳)
 ستاسو د هوائی خبرو څه حد نشته څه؟ یا په څه وجه باندې
 تاسو خبرې نه بندوی؟ (۴) که تاسو زما په ځای وئ نو هم
 ما ستاسو خلاف لوئی لوئی خبرې جوړولې شوې، او
 ستاسو سپکاوې به مې کړې وې. (۵) خو که دا زه وې،
 نو ما به ستاسو حوصله افزائی کړې وې. او ما به دا
 کوشش کړې وې چې ستاسو غم لرې کړم. (۶) خو که زه
 د خپل ځان صفائی پېش کوم نو زه به په تکلیف کښې کېرم،
 خو که زه خبرې نه کوم نو ما ته بیا هم پېر تکلیف رارسېږي.
 (۷) اې خدایه پاکه، زه اوس تا پېر ستومانه کړې یم، تا زما
 مکمل خاندان تباہ کړې دې. (۸) تا زه گېر کړې یم، او دا
 زما خلاف یو ثبوت دې، چې زه اوچ کلک او کمزورې
 شوې یم، او دا زما خلاف گواهی ورکوی. (۹) هغه د خپلې
 غصې په وجه زه خراب کړې یم او زما نه نفرت کوی، هغه
 ما ته خپل غابښونه چپچلی دی، زما دشمن د هغه سترگې زما
 خلاف برندوی. (۱۰) خلق ما پورې خندا کوی، هغوی په
 مسخرو کښې ما په مخ باندې وهی او زما خلاف یې اتفاق
 کړې دې. (۱۱) خدای پاک ما د خدای نه منکرو خلقو له
 ورکوی، او د بدعمله خلقو لاسونو ته مې حواله کوی. (۱۲)
 زه صحیح سلامت وم او هغه زه دوه ټوټې کړم، هغه زه د
 څپ نه ونيولم او ټوټې ټوټې یې کړم، هغه زه د خپلې نښې په
 توگه ودرولم. (۱۳) د هغه غشی ویشتونکی زما نه تاو شول.
 هغه زما گردې راوویستلې او په ما یې هیڅ رحم ونه کړو، هغه
 زما تریخې په زمکه بهر وغورزولو. (۱۴) هغه زه بیا مات
 رامات کړم، هغه د یو جنگیالی په شان په ما باندې رامندېه
 کړه. (۱۵) ما د ځان پاره د ټاټ جامې گنډلې دی، او هغه زه

د خاورې په شان مېده كړې يم. (۱۶) زما سترگې د ژړا نه سرې دى، او زما د سترگو ليمه تور شول. (۱۷) اكر چې ما هيڅ ظلم زياتې نه دې كړې، او زما په دُعا كېنې خلوص دې. (۱۸) اې زمكې، زما وينه مۀ پټوه، او زما د انصاف فرياد دې څوك نه ختموى. (۱۹) خو بيا هم په آسمان كېنې داسې ذات شته چې هغه زما مل دې او هغه به بې شكه ووائى چې زۀ په حقه يم. (۲۰) زما مينځگرې زما دوست دې او زما سترگې خُداى پاك ته اوبنكې تويوى. (۲۱) او زما دوست زما دپاره خُداى پاك سره بحث كوى لكه څنگه چې يو سرې د خپل دوست دپاره منت زارى كوى. (۲۲) صرف يو څو كاله به پاتې وى چې زۀ به په هغه سفر باندې روان شم چې د هغې نه واپس كېدل نشته.

د حضرت اَيُوب د خپل آرام دپاره دُعا كول

۱۷ (۱) زما زور ختم شوې دې او زما ورځې لنډې شوې دى، او قبر زما دپاره تيار دې. (۲) زما نه گېرچاپېره مسخرې كوونكى راتاو دى، او زۀ گورم چې هغوى ما ته سپكې خبرې كوى. (۳) اې خُدايه پاكه، ته زما ضمانت وكړه، ځكه چې بل هيڅ څوك به زما زمه وارى وانه خلى. (۴) ځكه چې تا د هغوى په زهنونو باندې پردې لگولې دى، هغوى مۀ پرېرېده چې په ما غالب شى. (۵) څوك چې د خپلې فائدي دپاره دوستان دوكه كوى، نو د هغوى د اولاد سترگې به ړندې شى. (۶) خُداى پاك زۀ د خلقو دپاره د خدا كړې يم، هغوى زما په مخ باندې توكانى توكى. (۷) د غم په وجه زما سترگې سرې شوې دى، او زما بدن اوچ

کلک شوے دے. (۸) کله چي نېکان خلق ما وگوري نو په
 لږزان شي، او بې گناه خلق د خدائ پاک نه د منکرو خلقو
 مخالفت کوي. (۹) خو صادقان د خپلي لارې نه نه اوږي،
 چي صادقان ورځ په ورځ نور هم تکړه کيږي. (۱۰) اوس
 تاسو ټول چرته ما ته څه سمه خبره وکړئ، خو بيا به هم په
 تاسو کبني يو هوښيار کس پيدا نه کړم. (۱۱) زما دوران تېر
 شو او زما منصوبي ناکامه شوې، زما نه زما اُميدونه ختم
 شول. (۱۲) هغوي د شپي نه ورځ جوړوي، او رڼا ته تياره
 وائي. (۱۳) زه د مرگ په طمع يم، او زه به تل په تياره کبني
 پروت يم، که زه قبر ته ووايم چي ته زما پلار يې، او
 چينجو ته ووايم چي تاسو زما مور يا خور يې، (۱۵) نو بيا زما
 اُميد چرته دے؟ او دا چا ته ښکاري؟ (۱۶) نو زما ټول
 اُميدونه به په قبر کبني فنا شي؟ او زما ټول ارمانونه به
 خاورې شي څه؟

د بِلداد وېنا

۱۸ (۱) بيا شوحی بِلداد جواب ورکړو، (۲) ”تر کومې
 پورې به ته خبرې کوې؟ د مطلب خبره کوه، نو بيا به مونږ
 خبرې وکړو. (۳) مونږ په ځناورو کبني ولې شمېرلے شو؟
 مونږ ستاسو په نظر کبني ولې کم عقلان يو؟ (۴) ته په غصه
 کبني هسي خپل ځان سوزوې، ستا دپاره دې دُنيا پرېښودلے
 شي څه، يا غرونه دې ستا دپاره د خپل ځان نه لرې کړے
 شي څه؟ (۵) په حقيقت کبني د بدعمله خلقو دپوه ختمه
 کړے شوې ده، او بيا به د هغې شغلې بلې نه شي. (۶) د

هغوی په خپمه کبني رڼا په تياره بدله شوې ده، او د هغوی
 د پاسه پيوه مړه کړې شوې ده. (۷) د هغوی مضبوط
 قدمونه خطا شوی دی، او د هغوی خپلو منصوبو هغوی
 ناکامه کړی دی. (۸) ځکه چې هغوی په یو جال کبني انبستی
 دی، او هغوی په یوه کنده کبني پرېوځی. (۹) د هغوی پونده
 په دام کبني گېرېږی، او هغه یې کلک ونیسی. (۱۰) یو جال په
 زمکه کبني پټ دے، او د هغوی په لاره کبني یو دام پټ
 دے. (۱۱) هغوی د هر طرف نه یرېږی، او چې چرته هم ځی
 نو یره ورپسې وی. (۱۲) د هغوی طاقت د لوړې په وجه ختم
 شوے دے، او تباھی د هغوی د غلطی په انتظار کبني ده.
 (۱۳) بیماری د هغوی څرمن خوری، او مرگ د هغوی
 اندامونه خوری. (۱۴) چې په کومو خېمو کبني هغوی په
 حفاظت کبني وُو نو هغوی ویستلے شوی دی، او هغوی د
 دهشت بادشاه ته راوستلے شوی دی. (۱۵) د هغوی په خېمو
 کبني هیڅ څوک هم پاتې نه دی، او د هغوی د کورونو د پاسه
 د گوگړو باران دے. (۱۶) د هغوی جرړې لاندې اوچې شوې
 دی، او د هغوی ځانگې پاس مړاوې شوې دی. (۱۷) د هغوی
 نوم به د زمکې نه ختم شی، او په لارو کوڅو کبني به د هغوی
 ذکر نه کېږی. (۱۸) هغوی د رڼا نه تيارې ته دیکه کړې شوی
 دی، او د دُنیا نه شړلے شوی دی. (۱۹) د هغوی اولاد نشته،
 او د هغوی د خاندان یو کس هم ژوندے پاتې شوے نه دے.
 (۲۰) د نمرخاتة طرف نه واخله تر نمرپرېواته پورې چې
 څوک هم د هغوی د انجام نه خبرېږی، نو د یرې نه لږزېږی.
 (۲۱) دوی به وائی چې دا د بدعمله خلقو کور دے، د هغه چا
 څوک چې د خدای پاک نه منکر وی.

۱) بيا اُيُوب جواب ورکړو، ۲) تَه به تر کومې

پورې ما له تکليف راکوې، او په خپلو خبرو به زما زړه

غوڅوې؟ ۳) تا لس ځلې زما بې عزتي کړې ده، تَه چې ما له

کوم تکليف راکوې په هغې تَه شرمېږې نه څه؟ ۴) او که دا

رېستيا هم وى چې ما غلطى کړې ده، نو ستا په کښې څه کار

دے؟ ۵) تَه په خپل نظر کښې زما نه لوى يې، زما تکليف د

گناه د ثبوت دپاره استعمالوې. ۶) نو بيا پوهه شه چې

خدائ پاک زه په غلطه کړې يم، او زما نه گېرچاپېره يې

جال خور کړې دے. ۷) گوره، زه د فرياد چغې هم وهم،

خو څوک ما له جواب نه شى راکولے، زه په زوره زوره

چغې وهم، خو انصاف نشته. ۸) خدائ پاک زما لارې بندې

کړې دى او زه خوځېدے نه شم، او هغه زما په لار کښې

تيارې جوړې کړې دى. ۹) هغه زما نه عزت اخستے دے،

او زما د سر نه يې تاج اخوا کړې دے. ۱۰) هغه د هر طرف

نه ما راغورزوى او زه ختم يم، هغه د ونې په شان زما د اُميد

جرړې راويستلې دى. ۱۱) هغه زما خلاف سخت غصه

شوے دے، او هغه مې خپل دشمن گڼى. ۱۲) د هغه فوجيان

راغونډ شوى دى، هغوئ په ما باندې حملې دپاره لارې تيارې

کړې دى. او زما د خېمې نه گېرچاپېره يې خېمې لگولې دى.

۱۳) زما خپلوان ما نه ځان لرې ساتي، او زما دوستان زما

خلاف شوى دى. ۱۴) زما خپلوانو او زما نزدې دوستانو زه

پربښے او هېر کړې يم، ۱۵) زما په کور کښې مېلمنو زه

هېر کړې يم، زما وينځې ما پردے سرے گڼى، زه د هغوئ

په نظر کښې يو مسافر يم. ۱۶) زه چې خپل نوکر راوغواړم

نو هغه ما له نه راضي، زه هغه ته سوال زاري كوم. (۱۷) زما د
 خولې بوي هم زما په سځه باندې بد لگي، زما خپل خاندان
 زما نه نفرت كوي. (۱۸) واړه ماشومان هم ما ته سپك
 گوري، كله چې زه هغوي سره خبرې كول غواړم نو هغوي
 ما ته شا كړي. (۱۹) زما نزدې ملگري زما نه نفرت كوي، او
 چې د چا سره ما مينه كوله نو هغوي زما نه مخ اړولې دې.
 (۲۰) په ما كېنې صرف هډوكي او خرمن پاتې دي او ډېر په
 مشكله د مرگ نه تېستېدلې يم. (۲۱) اې زما دوستانو، په ما
 باندې رحم وكړئ، په ما باندې رحم وكړئ، ځكه چې د
 خدائ پاك گزار زه وهله يم. (۲۲) تاسو د خدائ پاك په
 شان ولې ما پسې يئ، تاسو زه بڼه نه يم كړولې څه؟ (۲۳)
 كاش چې زما خبرې ليكلې شوې وې، كاش چې زما
 خبرې په يو كتاب كېنې بيان شوې وې. (۲۴) كاش چې د
 اوسپنې او د پيتلو د قلم سره دا خبرې په يو گټ باندې د تل
 دپاره نقش شوې وې. (۲۵) زما يقين دې چې زما
 خلاصونكې ژوند دې، او چې په آخر كېنې به هغه د
 زمكې دپاسه ودرېږي، (۲۶) او چې كله زما خرمن بلکل ختمه
 شي، نو بيا به زه په خپلو سترگو خدائ پاك ووينم، (۲۷) زه
 به هغه په خپله وگورم، او زه به هغه په خپلو سترگو ووينم.
 ما سره صرف هم دغه فكر دې. (۲۸) ستا حق نه جوړېږي
 چې ما له تكليف راکوې، او وائي چې دا ستا خپله غلطي ده.
 (۲۹) د سزا نه پخپله ږېږه ځكه چې ستا رويه د سزا لائقه ده،
 او بيا به تا ته پته ولگي چې حساب كتاب شته.“

۲۰

- ۱) بيا ضوفر نعماتی ورته ووئيل، ۲) ”زما زړه وائی چې جواب درکړم، ځکه چې ستا خبرو زه خفه کړې يم.
- ۳) تا چې څه وفرمائيل هغه زما بې عزتی ده، او زما زړه ما ته وائی چې جواب درکړم. ۴) تا ته د پېر وخت نه د دې پته ده، د هغه وخت نه چې کله بنی آدم په زمکه پېدا شوې وو، ۵) د بدعمله کس کامیابی لنډه وی، او د خدای پاک نه منکرو خلقو خوشحالی د لږ وخت دپاره وی. ۶) که هغوی د آسمانونو پورې هم اوچت شوی وی، او د هغوی سرونه وریځو ته رسېدلی وی، ۷) هغوی به د خپلو امتیازو په شان د تل دپاره ختم شی، چا چې هغوی لیدلی وی نو هغوی به ووائی چې څه شول؟ ۸) هغوی به د یو خوب په شان تېر شی او ورک به شی، هغوی به د شپې د خوب په شان فنا شی. ۹) کومو خلقو چې هغوی لیدلی وی نو هغه به یې نور ونه گوری، او چې چرته اوسېدل نو د هغه ځای خلق به یې یاد نه کړی. ۱۰) د هغوی د اولاد نه به هغه مال دولت واپس لاړ شی، چې کوم یې د غریبانانو نه اخستې وی. ۱۱) هغوی به په ځوانۍ کېنې مړه شی او په خاورو کېنې به بنځ شی. ۱۲) په بدعملۍ کېنې خوند وی، او د دې خوند تر پېر وخته پورې وی. ۱۳) او د خوږ څیز په شان یې په خوله کېنې د پېر وخت پورې ساتی، ۱۴) خو ناگهانه د هغوی خوراک په خپته کېنې تریخ شی، او د دې نه دننه زهر جوړ شی. ۱۵) هغوی مال دولت تېر کړی خو بیا یې اولتې کړی، خدای پاک د هغوی دولت د هغوی د خپتې نه واپس راوغورزوی. ۱۶) هغوی به د مارانو زهر وخورې، او زهرژن مار به هغوی

ووڙنى. (۱۷) هغوى به سيندونه ونه گورى، هغه نِهرونه چي
 شات او پيءُ په کبني بهيري. (۱۸) د هغوى ناجائزه گتبه به د
 هغوى نه واپس وځي، او په مال دولت باندې به خوشحالي
 ونه کړي، (۱۹) ځکه چي هغوى غريبانان وهلي دي او نهر يي
 پرېښي دي، او د هغوى کورونه يي قبضه کړي دي کوم چي
 هغوى نه دي جوړ کړي. (۲۰) د هغوى د حرص ختمېدل
 نشته، چي په څه خوشحاليږي نو د هغې نه به ورسره هيڅ
 پاتي نه شي. (۲۱) هغوى چي څه خوري نو د هغې نه هيڅ نه
 پاتي کيږي، نو په دې وجه د هغوى مالداري ختميږي. (۲۲)
 کله چي هغوى بنه کامياب وي، نو د غم چي به په هغوى
 باندې راشي. (۲۳) چي کله هغوى خپلي خپتي پکي کړي نو
 خدائ پاک دې په هغوى باندې سخت قهر راوولي، او دا قهر
 دې په هغوى لکه د ږلي راوړيږي. (۲۴) هغوى به د اوسپني د
 وسلې نه تبتي، خو د زېرو په غشي به هغوى ولگي. (۲۵) هغه
 غشه د هغوى د ملانه وويستلې شي، او دا غشه په وينه
 سور وي، يره به په هغوى باندې راشي. (۲۶) د هغوى خزانه
 به په تکه توره تياره کبني پته شي، يو داسي اور به هغوى تباه
 کړي چي هيچا بل کړي نه وي، او د هغوى په کور کبني پاتي
 هر څه به تباه شي. (۲۷) آسمانونه به د هغوى گناه ښکاره
 کړي، او زمکه به د هغوى خلاف گواهي ورکوي. (۲۸) يو
 سېلاب به د هغه کور يوسي، د خدائ پاک قهر به په هغوى
 سېلاب راوولي. (۲۹) دا د خدائ پاک د طرف نه د بدعمله
 کسانو انجام دے، دا د هغوى هغه ميراث دے چي د خدائ
 پاک د طرف نه يي فېصله شوې ده.

١) بيا اُيُوب جواب وركړو، ٢) ”زما خبرې په غور سره واوريئ، او دا دې تاسو له تسلي دركړي. ٣) ما پرېږدئ چې خبرې وكړم، او چې خبرې ختمې كړم نو بيا تاسو داړې چينگولې شئ. ٤) زما شكايت د خُداي پاك نه دے د انسانانو نه نۀ دے. او د دې بې صبرۍ ما سره بڼۀ سبب شته. ٥) ما ته وگورئ او حېران شئ، او گوته په خولۀ كښې ونيسئ. ٦) كله چې زۀ په دې سوچ وكړم نو خفه شم، او زما په بدن لږزان راشي. ٧) بدعمله خلق ولې ژوندى وى، او پوخ عُمر ته ورسېږي او طاقتور شى؟ ٨) د هغوى بچى د هغوى په وړاندې ودان شى، او د هغوى نمسى د هغوى په موجودگي كښې آباد شى. ٩) د هغوى كورونه د يرې نه بچ وى، او خُداي پاك هغوى له سزا نۀ وركوي. ١٠) د هغوى غويي په مال كولو كښې هيڅكله نۀ ناكامه كيږي، د هغوى غوا بچى راوړي او يو هم نۀ ضائع كوي. ١١) د هغوى ماشومان د رَمو په شان گرځي، او د هغوى بچى د خوشحالى نه گډيږي. ١٢) هغوى د تمبل او د رباب سره سندرې وائي، او د شپېلۍ د آواز سره خوشحالى كوي. ١٣) هغوى په مالدارۍ كښې وخت تېروي، او په خېر سره قبر ته ځي. ١٤) هغوى خُداي پاك ته وائي چې مونږ پرېږده. زمونږ زړۀ نۀ غواړي چې ستا تابعدارى وكړو. ١٥) قادر خُداي څوك دے، چې مونږ د هغۀ خدمت وكړو؟ او مونږ ته به څۀ فائده راوړسېږي چې مونږ هغۀ ته سوال وكړو؟ ١٦) خو هغوى په خپل محنت سره نۀ دى مالداره شوى، د بدعمله كسانو مشوره ما ته منظوره نۀ ده. ١٧) د بدعمله خلقو پيوه څو

ځلې مړه کړې شوې وه؟ او څو ځلې په هغوی باندې تباهی
 راغلې وه. ځدای پاک څو ځلې په خپله غصه کښې سزا
 ورکوي؟ (۱۸) هغوی څو ځلې د هوا په مخکښې د خسنی په
 شان شول، او څو ځلې د بوسو په شان طوفان یورل؟ (۱۹) ته
 وائي چې، ځدای پاک د هغوی په وجه د هغوی بچو له سزا
 ورکوي. نو دا سزا دې هم هغوی له ورکړې شي، چې پته
 ورته ولگي. (۲۰) هغوی دې په خپلو سترگو خپله تباهی
 وگوري، او د قادر ځدای غصه دې تېره کړي. (۲۱) دا ځکه
 چې کله هغوی مړه شي نو دا فکر به ورسره نه وي چې په
 خاندان یې څه کيږي. (۲۲) څوک ځدای پاک ته بشودنه کولې
 شي، هغه ځدای پاک ته چې د غټو مرتبو لرونکو خلقو هم
 عدالت کوي؟ (۲۳) څوک چې ښه په مالدارۍ کښې مړ شي،
 هغه په آرام او حفاظت کښې وي، (۲۴) هغوی ښه صحتمند
 وي، او ښه غټ او تکړه وي. (۲۵) بل کس په سخته غریبۍ
 کښې مړ شي، او هیڅکله یې ښه ورغ نه وي لیدلې. (۲۶)
 هغوی ټول یو شان مری او په خاورو کښې ښخېږي، او
 هغوی ټول د چینجو خوراک شي. (۲۷) گوره، ما ته ستا د
 سوچونو پته ده، او ما ته زما خلاف ستا د منصوبو پته ده.
 (۲۸) ته به ما ته د مالدارو او بدعمله خلقو په حقله ووائي، د
 چا کورونه چې د هغوی د گناهونو په وجه تباه شوي دي.
 (۲۹) خو تاسو هلته د موجودو خلقو نه تپوس ونه کړو، او د
 هغوی گواهی مو ونه منله. (۳۰) چې بدعمله کسان د مصیبت
 په وخت کښې خلاص شي، او د قهر په ورغ بچ کيږي. (۳۱)
 څوک شته چې مخامخ ورباندې تنقید وکړي، او چې د خپل
 عمل بدله ورکړي؟ (۳۲) کله چې هغوی قبرستان ته یورلې
 شي، نو خلق به د هغوی د قبر خیال ساتي. (۳۳) زرگونه

کسان د هغوی په جنازه کښې شریک شی، او د عزت سره خاورو ته وسپارلے شی. (۳۳) نو بیا به تہ ما له په تشو خبرو باندې څنگه تسلی راکړې؟ ستا هر یو جواب د دروغو نه پک دے.

د الیفز وېنا

۲۲ (۱) بیا تیمانی الیفز جواب ورکړو، (۲) ”بنی آدم خدای پاک له څه فائده ورکولے شی؟ د ټولو نه هوبنیار کس هم د هغه مدد کولے شی څه؟ (۳) د قادر خدای دپاره به څه خوشحالی وی که تہ صادق شی، که تہ خپل عملونه صفا کړې نو هغه له به څه فائده ورکړی؟ (۴) چې تہ پرهیزگار یې نو ځکه هغه په تا الزام لگوی او ولې ستا خلاف د عدالت نه کار اخلی څه؟ (۵) نه، هغه وجه ده چې ستا بدعملی زیاته ده او ستا د گناهونو ختمېدل نشته. (۶) لکه چې تا د خپلو وروڼو نه د قرض پېسې په زور اخستې دی، او تا د هغوی نه جامې ویستې دی او بریند دې پرېښی دی. (۷) تا تېرو کسانو له اوبه نه دی ورکړې، او تا د نهر و کسانو نه روتی ایساره کړې ده. (۸) تا د خپل طاقت او حیثیت نه کار واخستلو او په ټول ملک دې قبضه وکړه. (۹) تا کونډې تش لاس لېرلې دی، او یتیمان دې نأمیده کړی دی. (۱۰) نو په دې وجه ستا نه گېرچاپېره دامونه دی، او یوه ناخاپه یره به په تا باندې غالبه شی، (۱۱) یا یوه داسې تیاره چې تہ نور هیڅ نه شی لیدلے، د اوبو یو سېلاب به تا پټ کړی. (۱۲) پاس په آسمانونو کښې خدای پاک نشته څه؟ پاس ستوری وگوره

چي ڄومره اوچت دى. (۱۳) نو دا ځڪه ته وائي چي ته څه
 ڪوڀي نو خدائى پاڪ ته پته نه لگي، هغه په توره وريخ ڪبني
 پت دے نو هغه څنگه عدالت ڪولے شي؟ (۱۴) تڪه توره وريخ
 د هغه نه تاو شي نو هغه ڪتل نه شي ڪولے، او هغه په عرش
 باندې مزل ڪوي. (۱۵) ته به په هغه زړو لارو ځي څه، چي په
 ڪومو باندې بدعمله ڪسان تلل؟ (۱۶) د هغوى دوران راتلو نه
 مخڪبني سبلاڀ هغوى لاهو ڪرل. (۱۷) هغوى خدائى پاڪ ته
 وئيلي وُو چي زمونږ نه ڦلار شه، او داسي يقين يي لرلو چي
 قادر خدائى د هغوى هيڃ هم نه شي ڪولے. (۱۸) خو بيا هم
 هغه خدائى پاڪ وو چي دوى يي مالداره ڪرل، نو ځڪه زه د
 بدعمله خلقو په خيالونو هيڃ غرض نه ساتم. (۱۹) صادقان د
 بدعمله تباهي گوري او خوشحاليږي، خو بي گناه ڪسان دوى
 پورې خدا ڪوي. (۲۰) وائي چي زمونږ دشمنان څنگه تباہ
 شوى دى، او چي د هغوى څه پاتي وُو هغه اور تباہ ڪري دى.
 (۲۱) خدائى پاڪ ته خپل ځان حواله ڪري، او د هغه سره
 روغه وڪري، او ستاسو هر ڪار به سم وي. (۲۲) د هغه په
 تعليماتو عمل ڪوي، او د هغه خبري زړه ته ڪوزي ڪري. (۲۳)
 ڪه تاسو قادر خدائى ته راواپس شي، نو تاسو به په خپل ځائ
 باندې بيا ولگي، ڪه تاسو د خپل ژوند نه بدى وباسي، (۲۴) ڪه
 تاسو سره زر خاورې وگني، او د اوفير سوچه سره زر د
 سيند د ڪاڻو په شان وگني، (۲۵) نو بيا قادر خدائى په خپله
 ستاسو د سرو زرو په شان دے او هغه ستاسو قيمتي سپين
 زر دے. (۲۶) نو بيا به تاسو د قادر خدائى سره خوشحاله
 اوسئ، او د زړه نه به هغه سره ملاقات ڪولے شي. (۲۷) نو
 تاسو به هغه ته سوال وڪري او هغه به ستاسو سوال قبول
 ڪري، او تاسو به خپل قسمونه پوره ڪري. (۲۸) تاسو به په هر

کار کڻي ڪامياب ٿي، او ستاسو لار به روشنانه وي. (۲۹) ڪله
 چي خدائ پاڪ خلق ڪمزوري ڪري نو ته وائي دا حڪه چي
 هغوي مغروره وُو، خو په اصل کڻي خدائ پاڪ خلق په دي
 طريقي سره بچ ڪوي. (۳۰) حڪه چي خدائ پاڪ بي گناه خلق
 بچ ڪوي، ڪه چري ته بي گناه بي نو هغه به تا هم بچ ڪري.

د حضرت ايو ب جواب

۲۳ (۱) بيا ايو ب جواب ورڪرو، (۲) ”زما شڪايت په دي
 وخت کڻي هم سخت دے، زه سلگي وهم او خدائ پاڪ بيا
 هم ما له سزا راڪوي. (۳) ڪاش چي ما هغه موندلے شوے،
 نو زه به د هغه دربار ته تلے وم. (۴) زه به خپله مسئله هغه
 ته وړاندې ڪرم، او د هغه په حضور کڻي به ٽول عرضونه
 پيش ڪرم. (۵) چي هغه ما له خه جواب راڪوي نو زه به
 ورته غور ونيسم، او چي خه راته وائي په هغي باندې به خان
 پوهه ڪرم. (۶) د دومره لوي طاقت سره به هغه زما مخالفت
 ڪوي خه؟ خو نه داسي نه ده، هغه به زما خبره په توجو سره
 واورى. (۷) يو نېڪ سرے د هغه سره د خبرو ڪولو حق
 لري، او زما قاضي خدائ پاڪ به مي د تل دپاره بي گناه
 وگرځوي. (۸) گوره چي زه مخکڻي ورشم نو هلته هم نه
 وي او ڪه شاته لار شم نو هلته هم نه وي، (۹) نه بي په بني
 طرف موندے شم او نه بي په گس طرف موندے شم. (۱۰)
 خو هغه ته د هغي لاري پته ده چي ڪومه ما اختيار ڪري ده،
 او ڪله چي هغه ما آزمائي نو زه به د سرو زرو په شان صفا
 يم. (۱۱) زه د هغه په نقش قدم روان وم، او زه هيڻڪله د هغه

د لارې نه نه یم او پدلی. (۱۲) زه تل د هغه په حکمونو عمل کوم، ما د هغه کلام د خپل ضروری خوراک نه هم زیات قیمتی گنلې دے. (۱۳) خو هغه بدلېدونکې نه دے، نو د هغه فېصله څوک بدلولې شی؟ چې د هغه څه رضا وی نو هم هغه کوی. (۱۴) هغه چې زما دپاره کومه منصوبه لری نو هغه به پوره کوی، او هغه زما دپاره پیرې منصوبې لری. (۱۵) نو په دې وجه زه د هغه په حضور کښې یرېرم، کله چې زه په دې سوچ کوم نو په یره کښې راگېر شم. (۱۶) خدای پاک زه بې زړه کړې یم، او قادر خدای زه یرولې یم، (۱۷) خو زه په تیاره کښې راگېر یم، او تکه توره تیاره زما نه راتاو ده.

د حضرت ایوب په دنیا کښې د ظلم شکایت کول

۲۴ (۱) قادر خدای د عدالت دپاره وخت ولې نه مقرروی؟ او د خدای پاک منونکی دا ولې نه گوری چې هغه د گناهگارانو عدالت کوی؟ (۲) بدعمله کسان د حد د پولې کانی لری کوی، هغوی څاروی پت کړی او د خپلو رمو سره یې څروی. (۳) هغوی د یتیم خر بوځی، او هغوی د کونډې غوی په ضمانت کښې بوځی. (۴) هغوی ضرورتمند د سړک نه دیکه کوی، او غریبانان دې ته مجبوروی چې ځان پت کړی. (۵) غریبانان لکه د ځنگلی خرونو په شان په صحرا کښې خوراک لټوی، هغوی د خپلو بچو دپاره په بل ځای کښې خوراک نه شی پیدا کولې. (۶) هغوی پردے پټی ربی او هغوی د بدعمله خلقو د انگورو په باغونو کښې پاتې شوی انگور راټولوی. (۷) په یخنی کښې هغوی ټوله شپه

بريند پراته وي، او په ځان اچولو دپاره ورسره هيڅ هم نه
 وي. (۸) هغوى په غرونو كښې په بارانونو سره لامده وي، او
 په كانو كښې پناه اخلي. (۹) بدعمله خلق د كونډې ماشوم د
 تې نه په زور لري كوي، او د غريب ماشوم په ضمانت كښې
 يوسى. (۱۰) غريبانان د جامو نه بغير بريند گرځي، او په نهرو
 كولمو د خلقو رېلې شوي گېډي اوږي، (۱۱) د زيتونو د ونو
 نه تېل وياسي خو د ځكلو اجازت ورته نه وي، هغوى انگور
 نچوروي خو په خپله تېرى وي. (۱۲) چې څوك مري د هغوى
 فريادونه په ښار كښې اورېدې شي، او مالدار خلق چې
 غريبانانو سره كوم ظلم زياتې كوي نو خدائى پاك ورته هيڅ
 توجه نه وركوي. (۱۳) هلته هغه څوك دى كوم چې د رڼا
 خلاف بغاوت كوي، او هغوى د دې روښانه لارې نه خبر نه
 دي نو ځكه هغوى بې لارې شي. (۱۴) قاتل سحر وختي راپاڅي
 چې غريب او ضرورتمند ووژني، او په تياره كښې غلا كوي.
 (۱۵) زناكار هم د تيارې په انتظار كښې وي، خيال يې دا وي
 چې د هيچا به په ما باندې نظر نه وي، او هغه مخ پټوي چې
 څوك مې ونه پېژني. (۱۶) د شپې په وخت كښې غله د
 كورونو كنډرې كوي، او د ورځې خوبونه كوي، او رڼا ته نه
 راوځي. (۱۷) ځكه چې توره شپه د هغوى دپاره سحر دى، او
 هغوى د تورې تيارې د يرې سره عادت دي. (۱۸) هغوى د
 اوبو په سر د زگ په شان فاني وي، د هغوى په زمكه لعنت
 ويلى شوې دى نو په دې وجه خلق د انگورو باغونو ته نه
 ځي. (۱۹) قبر گناه گار داسې غېبوي لكه چې اوچ كالى او
 گرمي واوره غېبوي. (۲۰) د هغوى خپله مور به هغوى هېر
 كړي، او چينجو ته به هغوى خواږه ښكاره شي، او نور به
 څوك هغوى نه يادوي، نو بدعمله خلق داسې راپرېوځي لكه

چې په طوفان کښې ونه راپرېوځي. (۲۱) هغوی د بې اولاده مور سره ټگي کوي، او د کونډې سره ښه نه کوي. (۲۲) خو خدای پاک طاقتور خلق د خپل قوت سره برباد کړي، کېدې شي چې هغوی د لږ وخت دپاره کامياب شي خو د هغوی ژوند څه اعتباری نه وي. (۲۳) کېدې شي چې هغه ورله امن ورکړي چې په حفاظت سره ژوند تېروي، خو هغوی د خدای پاک د نظر لاندې وي. (۲۴) د لږ وخت دپاره بدعمله مالداره وي، خو هغوی بيا د واښو په شان اوچ شي، هغوی د فصل د سرونو په شان پرې کړې شي. (۲۵) که داسې نه وي نو څوک به ما دروغژن ثابت کړي، او چې ښکاره کړي چې زه څه وایم نو هغه تشې خبرې دي؟“

د بِلداد وېنا

۲۵ (۱) بيا شوحی بِلداد جواب ورکړو، (۲) ”اختيار او یره د خدای پاک سره دی، هغه په آسمانی بادشاهی کښې امن قائموي. (۳) د هغه آسمانی لښکر څوک شمارلې شي؟ د هغه رڼا په چا باندې نه ځلېږي؟ (۴) نو بنی آدم د خدای پاک په مخکښې څنگه صادق کېدې شي؟ څوک چې د مور نه پېدا شوي وي نو هغه کس څنگه صفا کېدې شي؟ (۵) گوره، د هغه په وړاندې ځلېدونکی سپوږمی او ستوری هیڅ هم نه دی. (۶) نو بيا انسان څه څيز دې يو مېرې کي يا يو چينجی؟ د خدای پاک په نظر کښې د يو انسان څه اهميت دې؟“

۱) بيا اُيُوب جواب ورکړو، ۲) ”تا د هغه چا مدد

څنگه وکړو چې هيڅ طاقت يې نه وو. تا هغه کس څنگه بچ کړو چې هيڅ زور يې نه وو. ۳) تا يو کم عقل کس له څنگه

مشوره ورکړه، او نصيحت دې ورته وکړو. ۴) ستا څه

خيال دے چې څوک به ستا خبرې اورى، او تا ته دا خبرې

چا بنودلى دى؟“ ۵) ”د زمکې لاندې په اوبو کښې د مرو

روحونه لړزېږي. ۶) د مرو دُنيا خُدائ پاک ته ښکاره ده، او

د تباھې ځائ پټ نه دے. ۷) خُدائ پاک آسمان خور کړے

دے، او زمکه يې بغير د څه څيز نه راخوړنده کړې ده. ۸)

هغه اوبه په خپله ټينگه وريخ کښې راغونډوي، او وريخ د

دروند والى په وجه نه شلېږي. ۹) هغه د سپوږمۍ مخ پټوي،

او په دې باندې د هغه وريخې خورې شى. ۱۰) هغه د اوبو

دپاسه د آسمان لمن جوړه کړه، هغه د رڼا او تيارې په مينځ

کښې حد مقرر کړو. ۱۱) د آسمان بنيادونه ولړزېږي، او دا د

هغه په رټنه باندې ودرزېږي. ۱۲) د خپل طاقت په ذريعه هغه

سمندر قلار کړو، او د خپلې پوهې په ذريعه يې سمندرى بلا

تباه کړه. ۱۳) د هغه د ساه په ذريعه آسمان ښائسته شو، او

د هغه لاس تښتېدونکې بلا وشلوله. ۱۴) دا د هغه د طاقت

معمولى کارنامې دى، دا د يو معمولى آواز په شان دے چې

مونږ اورېدلے وى. خو داسې څوک شته چې ورته د هغه د

دروند آواز د زور پته لگي؟“

د حضرت ایوب آخري بيان

۲۷

۱) ایوب خپله خبره جاری وساتله، ۲) ”زه په

ژوندی خدای پاک قسم خورم، چا چې زما حقونه اخستی

دی، او هغه قادر خدای چا چې زما ژوند تریخ کړی دے،

۳) چې ترڅو پورې زه ژوندی يم او چې د خدای پاک روح

په ما کښې وی، ۴) نو زما ژبه به غلطې خبرې ونه کړی، او

زما ژبه به دروغ ونه وائی. ۵) زه به هیڅکله دا ونه وایم چې

ته په حقه یې، ترڅو پورې چې مړ شوی نه يم نو صداقت به

ما کښې وی. ۶) زه به دا دعویٰ هیڅکله پرې نه یدم چې زه

بې گناه يم، ځکه چې ټول عمر زما ضمیر صفا دے. ۷)

څوک چې زما مخالفت کوی یا ما سره جگړې کوی نو

هغوی ته دې د گناهگارو او بدعملو په شان سزا ملاو شی.

۸) ځکه چې د خدای نه د منکرو خلقو امید به څه وی چې

کله هغوی د ژوند نه لاس وویښی، کله چې خدای پاک د

هغوی نه ژوند واخلي؟ ۹) چې کله مصیبت په هغوی باندې

راشی نو خدای پاک به د هغوی ژړا اوری څه؟ ۱۰) هغوی به

د قادر خدای سره خوشحاله شی څه؟ هغوی به هر وخت

خدای پاک ته آواز کولې شی څه؟ ۱۱) زه به تا ته د خدای

پاک د طاقت په حقله بنودنه وکړم، څه چې د قادر خدای

سره وی نو زه به هغه نه پټوم. ۱۲) تاسو دا هر څه په خپله

لیدلی دی، خو بیا هم تاسو ما ته دا فضول خبرې کوئ؟“ ۱۳)

”دا د خدای پاک سره د بدعمله کسانو برخه ده، او دا هغه

میراث دے چې ظالمانو ته د قادر خدای د طرف نه

ملاوېږی، ۱۴) که د هغوی اولاد پېر هم وی، خو د هغوی

بچی به په جنگ کښې او د لوږې نه مړه شی. ۱۵) څوک چې

پاتې وى نو هغوى به په وبا مړه شى، او د هغوى كوندې به هم په هغوى باندې ژړا ونه كړى. (۱۶) هغوى سره سپين زر د خاورو نه زيات دى، او بې حسابه جامې ورسره دى، (۱۷) هغوى به دا رايوځائ كړى، خو نېكان به دا واغوندى، او بې گناه كسان به سپين زر په خپلو كېنې تقسيم كړى. (۱۸) بدعمله كسان خپل كورونه د جالو په شان داسې كمزورى جوړوى، لكه چې څوكيداران څپر جوړوى. (۱۹) هغوى به د دولت سره ځملى، خو چې سترگې وغړوى، نو مال به يې ختم وى. (۲۰) يره د سېلاب په شان په هغوى باندې غالبه شى، او د شپې طوفان يې يوسى. (۲۱) د نمرخاته طرف هوا هغوى اوچت كړى او هغوى ختم شى، او دا هوا يې په مخه يوسى. (۲۲) دا په بې رحمۍ سره په هغوى باندې راوغورزېږى، اكر چې هغوى د تېتېدو پوره كوشش كوى. (۲۳) هوا په هغوى پسې داسې شور جوړوى لكه چې سرې په چا پورې خدا كوى.

د عقل او حكمت په حقله د حضرت ايو ب بيان

۲۸ (۱) ”بې شكه چې د سپينو زرو يو كان وى، او د سرو زرو د صفا كولو دپاره يو ځائ وى. (۲) اوسپنه د زمكې نه راويستلې شى، او د كانو نه ويلې شوې تانبه راوځى. (۳) انسان په تياره كېنې رڼا ځلوى، او د دُنيا آخرى حد معلوموى، او د زمكې لاندې په تياره كېنې قيمتى كانى لټوى. (۴) هغوى د انسان د اوسېدو نه لرې په زمكه كېنې سورنگونه جوړوى، هغوى په كان كېنې په پړو باندې كوزېږى او خېژى. (۵) په دې زمكه پاس خوراك لوټېږى خو دا زمكه

لاندې داسې ده لکه د اور. (۶) د دې زمکې په کابو کبني نيلم
 شته، او د دې په خاوره کبني سره زر پراته دی. (۷) د هغه
 خزاني لار يو بنکاري مارغه ته هم نه معلومه، او نه باز
 هغه ليدلې ده. (۸) ځنگلي ځناورو په هغې باندې قدم نه دے
 اېسے، او زمري په هغې باندې تېر شوي نه دے. (۹) بني
 آدم په سختو کابو کبني کار کوي، او د غرونو بېخونه اړوي.
 (۱۰) هغوي په کابو کبني سورنگونه جوړوي، او هغوي قيمتي
 کاني پېدا کوي. (۱۱) هغوي د دريابونو بېخونه لټوي، او هغوي
 پټ څيزونه رڼا ته راوياسي. (۱۲) خو هغوي ته پته نشته چې
 حکمت به چرته ملاوېږي؟ او د پوهې ځای چرته دے؟ (۱۳)
 بني آدم د دې د قيمت نه خبر نه دے، او دا په دې دنيا کبني
 نه ملاوېږي. (۱۴) سمندر وائي چې دا په ما کبني نشته، او
 درياب وائي چې دا په ما کبني نشته. (۱۵) نه دا په سپينو زرو
 اخستلے شي، او نه دا په سرو زرو اخستلے شي. (۱۶) د
 اوفير سره زر د دې قيمت نه شي پوره کولے، نه يې اونيکس
 کاني او نه يې نيلم کاني پوره کولے شي. (۱۷) سره زر او
 قيمتي کاني د حکمت برابر نه شي کېدے، او نه دا د سوچه
 سرو زرو په کالو باندې بدلولے شي. (۱۸) مرجان او بلور
 غمي هيڅ هم نه دی، د حکمت قيمت د ملغرو نه اوچت
 دے. (۱۹) د ايتھوپيا طوپاز د دې برابر نه دے، او نه سوچه
 سره زر د دې قيمت پوره کولے شي. (۲۰) نو بيا حکمت د
 کوم ځای نه راځي؟ او د پوهې مقام چرته دے؟ (۲۱) دا د ټول
 مخلوق د سترگو نه پناه دے، او د هوا د مارغانو نه پټ دے.
 (۲۲) په عالم ارواح کبني صرف د دې افواه اورېدلے شوې
 ده. (۲۳) صرف خدای پاک د حکمت په طريقه پوهه دے، او
 هغه ته د دې د مقام پته ده. (۲۴) ځکه چې هغه ټولې دنيا ته

گوری، او هغه د آسمانونو لاندې هر یو څیز وینی. (۲۵) کله چې هغه هوا ته طاقت ورکړو، او په ورځو کښې یې باران کېښودو، (۲۶) کله چې هغه د باران دپاره اصول مقرر کړل، او د تندر دپاره یې یوه لاره مقررې کړه، (۲۷) بیا هغه حکمت ولیدو او د دې اندازه یې واخستله، هغه دا تیار کړو او ښه یې وکتلو. (۲۸) او هغه بنیادمو ته وفرمائیل، چې د مالک خدای نه یوه کښې حکمت دے، او بدعملی پرېښودل عقلمندی ده.

د حضرت ایوب خپله صفائی پېش کول

۲۹ (۱) ایوب خپله خبره بیا شروع کړه او وې فرمائیل، (۲) ”کاش چې تېر عمر زما بیا راغلی وے، چې په کوم وخت کښې د خدای پاک په ما باندې نظر وو، (۳) هغه ما ته رڼا کړه کله چې زه په تیاره کښې گرځېدم. (۴) کله چې زه په ځوانۍ کښې وم، او د خدای پاک د دوستۍ نظر زما په کور باندې وو، (۵) کله چې قادر خدای زما مل وو، او زما بچی زما نه گېرچاپېره تاو و، (۶) کله چې ما کره پئی ډېر تېر و، او ما کره تېل د نېرونو په شان بهېدل. (۷) کله چې زه د ښار دروازې ته تلم، او د جرگې په ځای کښې به د عزتمندو مشرانو سره کېښناستم، (۸) نو ځوانان به پاڅېدل او لا به ږل، او بوډاگان به اوچت شول او ویه درېدل، (۹) مشران خلق به چپ شول، او په خپلو ځلو به یې لاسونه کېښودل. (۱۰) د خانانو آوازونه به غلی شول، او د هغوئ د خولې نه به یوه خبره هم نه وتله. (۱۱) هر چا به چې زما په حقله اورېدل نو هغوئ به زما صفت کولو. چې هر چا به زه لیدلم نو هغوئ به زما ښه وئیل. (۱۲) کله به چې غریبانو څه

غوښتل نو ما به يې مدد کولو، او د حاجتمندو يتيمانانو

مرسته به مې کوله. (۱۳) چې څوک به سخت غمژن ؤو نو

هغوئ به زما ښۀ وئيل، او زما په وجه به کونډو د خوشحالی

سندرې وئيلې. (۱۴) ما د صداقت هر يو کار کولو، انصاف

او صداقت د يوې چوغې او د پټکې په شان وو. (۱۵) زۀ د

رندو دپاره سترگې وم، او د گوډيانو دپاره پښې وم. (۱۶) زۀ د

ضرورت مندو د پلار په شان وم، او د مسافرو مرسته به مې

کوله. (۱۷) ما د ظالمانو ژامنې ماتې کړې، او د هغوئ نه مې

مظلومان خلاص کړل. (۱۸) زما خيال دا وو چې ډېر عمر به

ژوندې يم او په آرام سره به په کور کښې مړ شم. (۱۹) زۀ د

داسې ونې په شان وم چې جرړې يې اوبو ته رسېدلې وې او

ځانگې يې ټوله شپه په پرڅه لامدې وې. (۲۰) خلقو به هر

وخت زما صفت کولو او زما په متو به لا هم زور زياتېدو.

(۲۱) هر چا به زما نصيحت اورېدو، او په خاموشۍ سره به

زما د خبرې په انتظار کښې ناست ؤو. (۲۲) کله چې ما

خبرې وکړې نو هغوئ بيا څۀ ونۀ وئيل، او زما خبرې په

هغوئ لکه د شاتو لگېدې. (۲۳) هغوئ زما د خبرو داسې

انتظار کولو لکه چې د باران انتظار کوي، په هغوئ باندې

زما خبرې د سپرلي د باران په شان لگېدې. (۲۴) کله چې

هغوئ بې حوصلې ؤو نو ما د هغوئ داپگيرنه کوله، او زما په

وجه د هغوئ حوصله مضبوطه شوه. (۲۵) ما د مشر په شان

هغوئ ته وښودل چې څۀ به کوي، زۀ د لښکر د بادشاه په

شان د هغوئ سره اوسېدم، او غمژنو له مې تسلي ورکوله.

۳۰ (۱) اوس زما نه کشران هم په ما پورې خدا کوي، او

دا هغه كشران دى چې د چا پلاران هم زما د رمو د سپو برابر
نه وو. (۲) د هغوئ طاقت به ما له خه فائده راكړي؟ د
هغوئ ټول زور ختم شوې دى. (۳) هغوئ دومره غريبانان
او اوږى وُو چې د شپې به يې په صحرا كښې د بوټو جرړې
خوړلې. (۴) هغوئ د صحرا نه بوټى راويستى دى او خوړلى
يې دى، د هغوئ خوراك د جاپو بوټو جرړې دى. (۵) هغوئ
د معاشرې نه شړلې شوى دى، او خلق په هغوئ پسې داسې
چغې وهى لكه چې دوئ غله وى. (۶) هغوئ د اوچو شوو
دريابونو په مېدانونو كښې ژوند تېروى، او د زمكې په غارونو
او گټو كښې اوسېږي. (۷) هغوئ د غنو بوټو لاندې غورېږي،
او د جاپو بوټو لاندې به راغونډېږي. (۸) هغوئ بې غېرته او
بې اصله دى، او د ملك نه شړلې شوى دى. (۹) او اوس
هغوئ په ما پورې په سندرو كښې خدا كوى، زه د هغوئ په
سندرو كښې سپك يادېږم. (۱۰) هغوئ زما نه نفرت كوى او
هغوئ ما سره هيڅ تعلق نه لري، او بنه په زړه ورتيا زما په
مخ توكانى توكى. (۱۱) ځكه چې خدائ پاك زه كمزورم او
عاجز كړم يم، نو ځكه هغوئ زما ادب نه كوى. (۱۲) زما په
مخكښې خلق راپاخى او ومې غورزوى او زما په لار كښې
دامونه اچوى. (۱۳) هغوئ زما لار بندوى، او هغوئ زما د تباه
كولو دپاره هر څه كوى، هغوئ ته پته ده چې زما د تپوس
كولو والا څوك نشته. (۱۴) هغوئ په ما باندې د هر طرف نه
راشى، كله چې زه لاندې يم نو هغوئ په ما باندې راتوپ
كړى. (۱۵) اوس زه په يره كښې اوسېږم، او زما عزت هوا
اوپرې دى، او زما مال دولت د وريځو په شان فنا شوې
دى. (۱۶) او اوس زما روح زما نه وتلې دى، او د مصيبت
په وخت كښې راگېر يم. (۱۷) شپه زما د هډوكو دپاره د

پېغلي ته به هم په غلط نظر باندې نه گورم. (۲) پاس په

آسمان کښې خدای پاک به زما دپاره څه کوی، او په قادر

خدای کښې به زما میراث څه وی؟ (۳) افت په گناهگارو

خلقو نه راغورزیږی څه، او مصیبت په هغه خلقو چې څوک

بدعمله وی؟ (۴) زه چې څه هم کوم نو هغه ته پته ده، او زما

په هر قدم باندې یې نظر دے. (۵) ما کله چا ته دروغ وئیلی

دی څه، او یا مې چا له دوکه ورکړې ده څه؟ (۶) نو زه دې

د انصاف په تله کښې وتللی شم، چې خدای پاک ته زما د

صداقت پته ولگی. (۷) که زما قدم د هغه د لارې نه

اورپدلے وی، او زما زړه زما د سترگو په خواهش پسې تلے

وی، یا که د څه بل څه گناه شوی وی، (۸) نو ما پرېږده چې

څه وگرم او نور یې وخورې، او زما گرلے فصل دې تباہ

شی. (۹) که زه د گاونډی په ښځه باندې مئین شم، او د هغې

په دروازه کښې په طمع کښېنم، (۱۰) نو بیا دې زما ښځه د

نورو دپاره مېچن وکړی، او پرېږده چې نور سړی د هغې سره

ځملی. (۱۱) ځکه چې دا به د شرم نه ډک کار وی، او دا به د

سزا حقدار جرم وی، (۱۲) ځکه چې دا به د دوزخ په شان

تباہ کوونکے اور وی، او زما به هر څه تباہ کړی. (۱۳) که

زما وینځې یا غلام ما ته شکایت کړے وی، او ما هغوی سره

انصاف نه وی کړے، (۱۴) نو بیا زه خدای پاک ته څنگه

مخامخ کېدے شم؟ کله چې هغه حساب کتاب کوی نو زه

څه جواب ورکړم؟ (۱۵) هغه خدای پاک چې زه یې پیدا کړے

یم، زما نوکران یې هم پیدا کړی دی. (۱۶) ما کله هم د

غریبانانو مدد نه دے پرېښے، او نه مې کونډې مایوسه کړې

دی، (۱۷) یا مې په روتی کښې د شومتوب نه کار اخستے

وی، او دا مې یتیمانانو له نه وی ورکړې (۱۸) ځکه چې د

ڄوانِي نه ما د يتيমানانو خيال لکه د يو پلار په شان ساتلے
 دے، او ٽول عمر مې په کونڊو پام ڪرے دے. (١٩) ڪه ما
 څوڪ په تڪليف ڪبني ليدلے وي چي جامي يي نه وي، يا
 دومره غريب وي چي جامي نه شي اخستے، (٢٠) نو ما ورله
 د ڪپرو دپاره د خپلو گڏو وڙي ورڪڙي ده چي خان په ڪبني
 گرم ڪري، او هغوي زما شڪريه ادا ڪڙي ده. (٢١) ڪه ما د
 يتيমানانو خلاف خپل لاس اوچت ڪرے وي، ڇڪه چي ما ته
 پته وه چي په عدالت ڪبني زما ملگري شته دے، (٢٢) نو زما
 لاسونه دې مات شي، او زما د تن نه دې پڙي ڪرے شي. (٢٣)
 ڇڪه چي زه د خدائي پاڪ د مصيبت نه په يره ڪبني وم، او
 زه د هغه د شان او شوڪت په وړاندې نه شوم ودرېدلے. (٢٤)
 ڪه ما په سرو زرو يقين ڪرے وے، يا مې په سوچه سرو زرو
 باندې اعتبار ڪرے وے، (٢٥) ڪه ما د خپل مال دولت په
 وجه خوشحالي ڪرے وے، يا چي ما سره ڊېر ڇه دي، (٢٦)
 ڪه ما په هغه وخت ڪبني نمر ته ڪتلے په کوم وخت ڪبني
 چي دا ڄلڊو، يا مې سپورمي ته ڪتلے چي د شان او شوڪت
 سره روانه وي، (٢٧) او ڪه زما زڙه په پته د دې عبادت
 شروع ڪرے وے، او د دعا دپاره مې ورته لاسونه اوچت
 ڪرے وے، (٢٨) دا به يو غلطي وے او قاضيانو به د دې په
 وجه سزا راکرے وے، ڇڪه چي زه به د خدائي تعاليٰ مجرم
 وے. (٢٩) ڪه زه د هغه خلقو په تباھي باندې خوشحاله وے
 چا چي زما نه نفرت ڪولو، يا مې په هغه وخت ڪبني
 خوشحالي ڪولے چي بدعمرلي په هغوي باندې غالبه شوې وه،
 (٣٠) ما په خپله خوله باندې داسي گناه نه ده ڪڙي چي هغوي
 ته مې د مرگ بڻڀڙي ڪرے وے. (٣١) زما په خاندان ڪبني
 هر يو کس ته پته ده، چي زما کور ته څوڪ هم راغلي دي نو

د هغوی بڼه مېلمستیا شوې ده. (۳۲) ما په پردو خلقو هیڅکله
بې غوری نه ده کړې چې هغوی په کوڅه کښې شپه تېره کړي،
او ما مسافرو ته خپلې دروازې کولاو ساتلې دي. (۳۳) که ما
خپله گناه د نورو خلقو په شان پته کړې وې، او غلطی مې په
خپل زړه کښې پته ساتلې وې، (۳۴) ځکه چې زه د گنې نه یا د
خلقو د بې عزتۍ نه یرېدلې يم، چې غلې پاتې يم او د کور نه
نه يم وتلې، (۳۵) نو اے کاش چې ما ته چا غور نیولې وې.
زه لیکلی درکوم چې هره یوه خبره رښتیا ده. او قادر خدای
دې زما فریاد واوري، او زما مخالفین دې لیکلې الزام
راوړي چې زه یې وگورم. (۳۶) بې شکه زه به په فخر سره د
الزام مقابله وکړم او زه به دا د تاج په شان په سر کړم. (۳۷)
زه به هغه له د خپل عمل حساب کتاب ورکړم، او د هغه په
حضور کښې به زړور ولاړ يم. (۳۸) که ما هغه زمکه قبضه
کړې وی چې کومه زه کرم او دا مې د خپل اصلی مالک نه
اخستې وی، (۳۹) که د دې پیداوار ما بغېر د پېسو نه خوړلې
وی، او که ما د دې مالکان وژلی وی، (۴۰) نو پرېږده چې د
غنمو په ځای ازغی وشي، او د اوریشو په ځای دې گنده
وابښه وشي. “ د ایوب خبرې ختمې شوې.

د الیهو د حضرت ایوب ملگری رتل

۳۲ (۱) نو دې درېو کسانو ایوب له نور جواب ورنه کړو،
ځکه چې ایوب پخپله په خپل خیال کښې بې گناه وو. (۲) نو
بیا د رام د خاندان د بوزی براکيل زوی الیهو غصه شو. هغه
ایوب ته ځکه غصه شو چې ایوب خپل ځان صحیح گڼلو او

په خدائِ پاک يې الزام لگولو. (۳) هغه د اَيوب درېو ملگرو

ته هم غصه وو ځکه چې هغوى اَيوب له جواب نه شو

ورکولې او داسې ښکارېده چې خدائِ پاک په غلظه دى.

(۴) نو اليهو د اَيوب سره د خبرو کولو دپاره د نورو کسانو

انتظار کولو، ځکه چې هغوى د هغه نه مشران وو. (۵) خو

چې کله اليهو ته پته ولگېده چې د هغه درېو کسانو سره څه

جواب نه وو، نو هغه غصه شو. (۶) د بوزى براکيل زوى

اليهو ووئيل، ”زه زلمې يم، او ته بويا يې، نو په دې وجه زه

پرېدم چې تا د خپلې رايې نه خبر کړم. (۷) ما وئيل چې

مشران دې خبره وکړي، ځکه چې عقل د عمر سره راځي.

(۸) دا د قادر خدائِ روح دى چې بنيادم له پوهه ورکوي.

(۹) صرف مشران هوبنيار نه وي، کله کله مشران هم په

انصاف باندې نه پوهيږي. (۱۰) نو ځکه زه وايم چې ما ته غوږ

ونيسى، ما پرېږدئ چې د خپلې رايې اظهار هم وکړم. (۱۱)

گوره، کله چې تا خبرې کولې نو ما څه نه وئيل، او ما ستا

دليل ته غوږ نيولو، کله به چې تا سوچ کولو چې څه ووايم.

(۱۲) ما تا ته توجو کوله، خو داسې هيڅ څوک نه وو چې

اَيوب يې غلط ثابت کړي وي، او په تاسو کېنې داسې هيڅ

څوک نه وو چې د هغه د خبرې جواب يې ورکړي وي. (۱۳)

نو بيا دا مه وايئ چې مونږ ته عقل ملاو شوې دى، پرېږده

چې د انسان په ځاى خدائِ پاک هغه له جواب ورکړي. (۱۴)

اَيوب ما سره نه تاسو سره بحث کولو، خو زه به هغه له

ستاسو په شان جواب نه ورکوم. (۱۵) تاسو غلى ناست يئ،

تاسو سره بل جواب نشته، تاسو يوه خبره هم نه شئ کولې.

(۱۶) کله چې تاسو خاموش يئ نو زه به هم خاموش يم؟ ځکه

چې تاسو هلته ولاړ يئ او بله يوه خبره هم نه شئ کولې؟ (۱۷)

زۀ به هم خپل جواب ورکړم، زۀ به هم د خپلې رايې اظهار وکړم. (۱۸) ځکه چې ما سره خبرې پرې دي، په ما کښې چې کوم روح دے هغه ما مجبوروی. (۱۹) که ما ته د خبرو کولو موقع ملاو نه شی، نو زما برداشت ختم دے او زۀ به پرق وچوم. (۲۰) زۀ به خبرې کوم، چې ما ته آرام ملاو شی، او زۀ به جواب درکړم. (۲۱) زۀ به د هیچا طرفداري نه کوم او زۀ به د چا چاپلوسی نه کوم. (۲۲) ځکه چې زۀ په چاپلوسی نه پوهېږم، گنې زما پیدا کوونکی به زر ختم کړے وم.

د اليهو حضرت ايوب ته خپله خبره کول

۳۳ (۱) نو اے ايوبه، زما خبرې واوره، او زۀ چې څۀ وایم نو هغې ته متوجو شه. (۲) نو اوس چې ما خبرې شروع کړې، نو پرېږده چې زړۀ تش کړم. (۳) زما ټولې خبرې سپینې دي، او زۀ رښتیا رښتیا وایم. (۴) د خدای پاک روح زۀ جوړ کړے یم، او د قادر خدای ساه ما له ژوند راکړے دے. (۵) که تا سره څۀ جواب وی نو ما له یې راکړه، د خبرې دپاره ځان تیار کړه او په هغې ټینگ ودرېږه. (۶) گوره، زۀ هم د خدای پاک په نظر کښې ستا په شان یم، زۀ هم د ختې نه جوړ شوے وم. (۷) نو زما نه مۀ یرېږه، او زۀ به تا سره زیاتے نه کوم. (۸) تا زما په مخکښې خبرې کړې دي، او ما ستا ټولې خبرې اورېدلې دي. (۹) تۀ وائې چې، ”زۀ صفا او بې گناه یم، زۀ معصوم یم او په ما کښې هیڅ غلطی نشته. (۱۰) خو خدای پاک په ما کښې غلطی لټوی،

هغه ما خپل دشمن گڼي، (۱۱) هغه زما په پښو کښې زولنی
 اچوی، او زما په هر حرکت یې نظر دے. (۱۲) خو په دې
 خبره کښې ته غلط یې. زه به تا ته ووايم چې ولې ځکه چې
 خدای پاک د انسان نه لوی دے. (۱۳) ته په خدای پاک باندې
 الزام ولې لگوي، وائې چې هغه به زما د یوې خبرې جواب
 هم ونه کړی؟ (۱۴) ځکه چې خدای پاک بار بار کلام کوی،
 خو خلق دې ته غور نه ږدی. (۱۵) کله چې بنی آدم په خوب
 اوده وی او هغه خوب وینی یا رویا وینی، (۱۶) نو خدای پاک
 به د هغوی غوږونه کولواو کړی، او د خبرداری په ذریعه به
 هغوی پروی، (۱۷) هغه یې د بدو عملونو نه راوگرځوی، او د
 غرور نه یې وساتی. (۱۸) هغه یې د مرگ نه بچ کوی، او د
 مرگ درباب د تېرېدو نه یې بچ کوی. (۱۹) خدای پاک د
 بیماری په ذریعه د خلقو اصلاح کوی، او د هغوی په بدنونو
 باندې درد راوولی، (۲۰) نو د هغوی لوږه ختمه شی، او مزېدار
 خوراک ته یې هم زړه نه کیږی. (۲۱) د هغوی بدنونه ویلی
 شی، او دوه گوتې مخ یې راوځی. (۲۲) هغوی د مرگ په خوله
 ولاړ وی، او د مرگ فرېسته د هغوی انتظار کوی. (۲۳) خو که
 د زرگونو فرېستو نه یوه فرېسته راشی او چا ته صحیح لار
 وښائی نو دا بس دی، (۲۴) او هغه په هغه کس باندې مهربانه
 شی او ووائی چې، هغه بچ کړه چې قبر ته لاړ نه شی، ځکه
 چې ما ته د هغه د ژوند قیمت ملاو شوې دے. (۲۵) د هغه
 بدن دې د ځوانی په وجه تازه شی، په هغه دې د ځوانی
 ورځې بیا راشی. (۲۶) بیا هغه خدای پاک ته سوال وکړی او
 سوال یې قبول شی، هغه په خوشحالی سره د خدای پاک
 حضور ته راشی، او هغه یې بیا یو نېک سرې جوړ کړی.
 (۲۷) هغه به نورو کسانو ته وائی چې، ما گناه کړې ده، او د

نپکی په خُائ مې بدی کړې ده. او خُدائ پاک ما له د هغې
 سزا نه ده راکړې د خُه چې زه لائق وم. (۲۸) خُدائ پاک زه د
 قبر نه بچ کړم، او زما ژوند به په رڼا کښې وی. (۲۹) بې شکه
 چې دا د خُدائ پاک کارونه دی، او د انسان دپاره یې بار بار
 کوی. (۳۰) هغه یې د قبر نه بچ کوی، او د ژوند په خوند یې
 پوهوی. (۳۱) ایوبه، ما ته توجو شه او ما ته غوږ ونیسه، ته
 خاموش اوسه او زه به خبرې کوم. (۳۲) که ته خُه وائې، نو
 ووايه، زه غواړم چې تا بې گناه ثابت کړم. (۳۳) که داسې نه
 وی، نو ما ته غوږ ونیسه، خاموش شه او زه به تا ته د عقل
 بنودنه وکړم.“

د الیهو په حضرت ایوب باندې اعتراض کول

۳۴ (۱) نو الیهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئیل،
 (۲) ”اے عقلمندو سپرو، زما خبره واورئ، اے هوبنیارانو
 ما ته غوږ ونیسی، (۳) خُکه چې غوږونه خبرې داسې
 معلوموی لکه خُنگه چې ژبه د خوراک په خوند پوهیږی. (۴)
 راځئ چې د دې پته ولگوو چې خُه صحیح دی، راځئ چې
 بنه خیزونه زده کړو. (۵) خُکه چې ایوب وئیلی دی چې زه
 بې گناه یم، او خُدائ پاک زما سره انصاف نه کوی، (۶) زه
 بې گناه یم خو دروغژن گڼلې شم، په ما کښې خُه غلطی
 نشته، خو زما د زخم علاج نشته. (۷) د ایوب په شان څوک
 شته، چې په چا کښې زره غونډې ادب هم نه وی؟ (۸) چې
 هغه د بدعملو سره ملگرتیا کوی او د بدمعاشانو سره گرځی.
 (۹) نو هغه دا هم وئیلی دی چې، ”د خُدائ پاک د راضی
 کولو خُه فائده ده.“ (۱۰) نو چې څوک عقل لرئ نو زما خبره

واورئ، هر چا ته پته ده چې خُداي پاك بدى نه كوى، او د
 قادر خُداي دپاره ممكن نه دى چې هغه غلطى وكړي. (۱۱)
 خُكه چې هغه د عملونو په مطابق خلقو له بدله وركوى، او
 هغه شان سلوك ورسره كوى چې خنځه يې حقدار وي. (۱۲)
 بېشكه، خُداي پاك به بد عمل نه كوى، او قادر خُداي د
 هېچا سره بېانصافى نه كوى. (۱۳) هغه له د زمكې اختيار چا
 وركړې دى، او دا ټوله دُنيا په خپل خُاي چا لگولې ده؟ (۱۴)
 كه خُداي پاك د خلقو نه روح واخلي، او د ژوند ساه ترې نه
 واخلي، (۱۵) ټول انسانان به ختم شى، او ټول بنى آدم به
 خاورو ته واپس كيږي. (۱۶) كه تاسو پوهه لرئ، نو دا خبره
 واورئ، زه چې خُه وایم نو هغې ته غوږ كېږدئ. (۱۷) چې
 خُداي پاك پخپله انصاف نه كوى نو بيا هغه خنځه دُنيا
 چلولې شى؟ تاسو به هغه لويه هستى رد كوئ خوك چې
 صادق دى؟ (۱۸) خوك چې بادشاه ته وائى چې ته بېكاره
 يې، او مشر ته وائى چې ته بدعمله يې، (۱۹) خوك چې د
 حكمرانانو طرفدارى نه كوى، او د مالدارو خلقو طرفدارى د
 غريبانانو نه زياته نه كوى، خُكه چې ټول هغه پېدا كړى دى.
 (۲۰) يو كس د شپې اچانك مړ كېدې شى، خُداي پاك خلق
 ووهى او هغوئ هلاک شى، خُداي پاك طاقتور خلق هم په
 آسانۍ سره وژلې شى. (۲۱) خُكه چې د هغه نظر د بنى آدم
 په عمل باندې دى، او هغه د هغوئ هر قدم ته گورى. (۲۲)
 داسې تکه توره تياره نشته چرته چې بدعمله خلق خپل خانونه
 د هغه نه پټ كړي. (۲۳) مونږ وخت نه مقرر و چې كله به د
 خُداي پاك په وړاندې د عدالت دپاره راخو. (۲۴) هغه د
 تپوس نه بغېر طاقتور راگزار كړى، او د هغوئ په خُاي كېنې
 نور مقرر كړى. (۲۵) هغه د هغوئ په كارونو خبر دى، هغه

۲۶) د هغوی د بدعملی په وجه یې تباہ کړی چې د نورو دپاره د عبرت سبب جوړ شی، ۲۷) ځکه چې هغوی د هغه د تابعدارۍ نه اوږی، او د هغه په حکمونو باندې عمل نه کوی. ۲۸) نو هغوی غریبانان فریاد کولو ته جوړ کړل، چې دا فریاد خدای پاک ته ورسپړی. او هغه د ضرورت مندو خلقو فریاد واورېدو، ۲۹) که خدای پاک خاموش وی، نو څوک ورباندې اعتراض کولای شی څه؟ کله چې هغه پناه شی، نو څوک یې لیدلای شی، که هغه یو کس وی او که قوم وی. ۳۰) نو چې داسې د خدای پاک نه منکر خلق حکومت ونه کړی، او چې هغوی خلق دوکه نه کړی. ۳۱) خلق خدای پاک ته ولې نه وائی چې، ”مونږ گناه کړې ده، خو مونږ به نوره گناه نه کوو؟“ ۳۲) یا، ”ما چې کومه بدعملی کړې وی نو هغه ما ته وښایه، که ما غلطی کړې وی، نو فوراً به یې پرېږدم؟“ ۳۳) خدای پاک به ستا د خوښې دپاره خپل انصاف پرېږدی؟ خو تا هغه رد کړی دی. دا زما نه بلکې ستا فېصله ده، مونږ ته اوس ووايه چې ستا خیال څه دی؟ ۳۴) چې څوک پوهه لری نو هغوی به ما ته ووائی، او هغه عقلمند چې ما ته غوږ ږدی نو هغوی به ووائی، ۳۵) ”ایوب د جهالت خبرې کوی، د هغه خبرې د کم عقلتوب نه پکې دی.“ ۳۶) ایوب دې عدالت ته راوستلای شی او غتی نه غټه سزا دې ورکړی شی، ځکه چې هغه د بدعمله سپری په شان خبرې کوی. ۳۷) ځکه چې هغه د سرکشی سره گناه کوی، هغه گستاخ دی، او هغه د خدای پاک خلاف پېرې خبرې کوی.

د اليهو حضرت ايوډ ته د خدائ پاك انصاف

وريادول

۳۵ (۱) اليهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئيل، (۲)

”ستا په خيال دا دعوى به صحيح وي، چې ته وائي چې د

خدائ پاك په نظر كښې زه صادق يم، (۳) خو ته بيا هم د

هغه نه تپوس كوي چې په دې كښې زما څه گټه ده، او د گناه

د نه كولو په وجه ما ته څه فائده ملاو شوې ده؟ (۴) زه به تا

او ستا ملگرو له جواب دركړم. (۵) آسمان ته نظر وكړه او

وگوره، هغه وريځې وگوره، كومې چې ستا نه اوچتې دي.

(۶) كه تا گناه كړې وي، نو په خدائ پاك باندې څه اثر

پرېوځي؟ او كه ته بار بار غلطياني كوي، نو ته به د هغه څه

وكړې؟ (۷) كه ته صادق يې، نو دې نه هغه ته څه فائده ده؟

خدائ پاك ته ستا د يو څيز ضرورت هم نشته. (۸) ستا

بدعمرى صرف ستا په شان بنى آدم باندې اثر كوي، او ستا

بنه عمل هم صرف په نورو بنيادمو اثر كوي. (۹) د ظلمونو

د زياتېدو په وجه خلق فرياد كوي، او د زورورو د ظلم په

وجه د مدد دپاره چغې وهى. (۱۰) خو هيڅ څوك دا نه وائي

چې خدائ پاك زما پيدا كونكې چرته دى؟ څوك چې د

غم په وخت هم په خوله باندې سرودونه راوولى، (۱۱) هغه

مونږ ته د دنيا د ځناورو نه زياته بنودنه كوي، او مونږ د هوا

د مارغانو نه زيات هوبنياروى؟ (۱۲) چې كله بدعمره فرياد

كوي، نو خدائ پاك د هغوى د غرور په وجه جواب نه

وركوي. (۱۳) په حقيقت كښې خدائ پاك بې مقصده فرياد نه

اورى، او نه قادر خدائ دې ته څه توجه وركوي. (۱۴) تاسو

وايئ چې تاسو خدائ پاك نه وينئ، خو كه تاسو لږ صبر

وکړئ نو هغه به د انصاف نه کار واخلي. (۱۵) تاسو وایئ چې خدای پاک په غصه کښې سزا نه ورکوی، او د بد عملی پرواه نه ساتی. (۱۶) ایویه، ته فضول خبرې کوې، او لکه د یو بې وقوف په شان خبرې کوې.

د الیهو د خدای پاک ثناء صفت کول

۳۶

(۱) الیهو خپله خبره جاری وساتله او وې وئیل، (۲)

”ما ته لږ صبر وکړئ، نو زه به تاسو ته حقیقت وښایم، ځکه

چې زه د خدای پاک په صفایي کښې څه وئیل غواړم. (۳)

زه به د خپل ډېر علم نه کار واخلم، چې دا ثابت کړم چې زما

خالق د انصاف مالک دی. (۴) په حقیقت کښې زما خبرې

غلطې نه دي، څوک چې ستا په وړاندې ولاړ دی هغه د

استاذانو استاز دی. (۵) خدای پاک بې شکه لوی دی او د

هیچا نه نفرت نه کوی، داسې یو علم هم نشته چې هغه یې نه

لری. (۶) هغه بد عمله خلق ژوندی نه پرېږدی، خو مظلومانو

له خپل حق ورکوی. (۷) هغه د صادقانو حفاظت کوی، او

د بادشاهانو سره یې په تخت کښېښوی او د تل دپاره عزت

ورکوی. (۸) خو که خلق په زنجیرونو کښې تړلې شوی وی

او د ظلم په تارونو کښې گېر شوی وی، (۹) نو هغه ورته د

هغوی خپل عمل ښائی، او هغه غلطیانې ورته ښائی، چې

کومې هغوی په فخر سره کولې. (۱۰) هغه اصولو ته یې پام

راگرځوی، او حکم ورکوی چې د بدو نه توبه وباسی. (۱۱)

که هغوی ورته توجو ورکړی او د هغه خدمت وکړی، نو

هغوی به په مالدارۍ کښې خپلې ورځې پوره کړی، او په

خوشحالی کبني به خپل کالونه پوره کړي. (۱۲) خو که هغوی دې ته توجه ورنه کړي، نو هغوی به په جهالت کبني هلاک شي او د خاورو د لاندې به شي. (۱۳) کوم خلق چې د خدای پاک نه منکر وي او هر وخت په غصه کبني وي، چې کله هغوی ته سزا هم ملاوېږي نو هغوی د مدد دپاره دعا نه کوي. (۱۴) هغوی په خوانی کبني مړه شي، او د هغوی ژوند په زناکاری کبني ختم شي. (۱۵) خو هغه مظلومان د ظلم نه بچ کوي، او د مصیبتونو په وخت کبني ورته خپل ځان خرگندوي. (۱۶) ايوه، خدای پاک دې تا د خطرې نه وباسي، او هغه خدای ته دې بوځي چرته چې غم نه وي. هغه ستا په دسترخوان باندې بڼه بڼه خوراکونه کېښودل. (۱۷) خو د نورو بدعملو په شان به پوره سزا تا ته ملاوېږي، ته په عدالت او انصاف کبني راگېږي. (۱۸) خبردار چې رشوت دې دوکه نه کړي، او دولت دې بې لارې نه کړي. (۱۹) ستا دولت او ستا طاقت ټول به تا د تکلیف نه بچ کړي څه؟ (۲۰) د شپې د راتلو خواهش مه کوه، د هغه وخت چې کله قومونه تباه کېږي. (۲۱) خبردار، چې د بدعملی طرف ته وانه وړې، خدای پاک ځکه په تکلیف کړي يې چې په بدعملی کبني آخته نه شي. (۲۲) یاد ساته چې د خدای پاک طاقت څومره لوی دی، او هغه د ټولو نه عظیم اُستاز دی. (۲۳) هیڅوک خدای پاک ته دا نه شي وئیلې چې هغه به څه کوي، او څوک ورته وئیلې شي چې تا غلط کار کړي دی؟ (۲۴) څه چې هغه کوي په هغې تل د هغه تعریف کېږي. ته هم د هغه ثناء صفت کوه. (۲۵) ټولو خلقو دې ته کتلی دی، هر یو کس د لرې نه دې ته گوري. (۲۶) بې شکه خدای پاک لوی دی او مونږ د هغه د لویي اندازه هم نه شو لگولې، د هغه د کالونو

شمپر نشته. (۲۷) ځکه چې هغه نښي اوچتوي، او په باران يې بدلوي، (۲۸) هغه وريځي جوړوي او په هر چا باران راوړي. (۲۹) څوک د وريځو په خورېدو باندې پوهيږي، او د آسمان په تندر باندې پوهيږي څه؟ (۳۰) گوره، هغه په آسمان کښې برېښنا راولي خو د سمندر بېخ کښې تياره وي. (۳۱) ځکه چې د دې په ذريعه هغه په خلقو حکومت کوي، او هغه خلقو له بې حسابه خوراک ورکوي. (۳۲) هغه برېښنا په خپلو لاسونو کښې ساتي، او حکم ورکوي چې نښه وولي. (۳۳) د هغه د تندر آواز داسې وائي، چې هغه غبرتي دے او د گناه خلاف غصه لري.

۳۷ (۱) په دې باندې هم زما زړه درزيږي، او ټوپونه وهي. (۲) واورئ، واورئ، د خدائ پاک د تندر آواز واورئ او د غرمبا آواز واورئ چې د هغه د خولې نه راځي. (۳) د ټول آسمان لاندې هغه دا پرق وهي، او د هغه رڼا د دنيا گوتونو ته رسېږي. (۴) بيا د هغه آواز شور جوړ کړي، او د هغه د تندر آوازونه د شان او شوکت سره راشي، کله چې د هغه آواز واورېدے شي نو هغه رڼاگانې نه ايساروي. (۵) خدائ پاک د خپل آواز سره زبردست تندر راولي، هغه داسې لوي کارونه کوي چې مونږ پرې نه پوهيږو. (۶) ځکه چې هغه واورې ته وائي چې په زمکه وورېږه، او باران ته وائي چې وورېږه، (۷) نو هر يو کس خپل کار بس کړي چې د هغه طاقت وگوري. (۸) بيا ځنگلي ځناور خپلو پناه گاهو ته لاړ شي او په خپلو غارونو کښې پاتې شي. (۹) د جنوب طرف نه طوفاني هوا راځي، او د شمال طرف نه د سختې هوا نه يخني راځي. (۱۰) د خدائ پاک ساه د اوبو نه واوره جوړوي، او پېرې اوبه په

۱۱) هغه وريغ د نيمې نه پكوى، او په
 وريغو كښې بربښنا پرقوى، ۱۲) كله چې دا د خدائ پاك په
 مرضي چليږي نو دا په ټوله دنيا كښې د خدائ پاك هر يو
 حُكم پوره كوى، ۱۳) هغه دا كارونه خُكه كوى چې خلقو ته
 په كښې تكليف ملاو شى يا كه نه ختمېدونكې مينه ورته
 بنائى. ۱۴) اے ايوبه، دا واوړه، ودرېره او د خدائ پاك په
 دې عجيبه عجيبه كارونو باندې سوچ وكړه. ۱۵) تا ته پته
 شته خه چې هغه طوفان څنگه قابو كوى، او د خپلې وريځې
 نه رڼا څنگه پرقوى؟ ۱۶) تا ته پته شته چې وريځې په آسمان
 كښې څنگه روانې وي، دا د هغه چا عجيبه كارونه دي چې
 علم يې پوره دى، ۱۷) كله چې تاسو په خپلو جامو كښې
 سوزئ او د جنوب طرف ته هوا بنده شى او يو څيز هم نه
 خوځيږي؟ ۱۸) هغه په آسمانونو كښې سترگې بربښوونكې
 رڼا ځلوى. ولې تاسو هغه شان كولې شئ؟ ۱۹) مونږ ته
 ووايئ چې هغه ته خه ووايو، زمونږ دماغ كار نه كوى چې
 خپله خبره بيان كړو. ۲۰) خدائ پاك دې خبر شى خه چې
 زه خبرې كول غواړم، زه داسې ولې وكړم چې د دې په وجه
 مې تباه كړى؟ ۲۱) په هغه وخت كښې رڼا ته هيڅ څوك نه
 شى كتلې كله چې دا په آسمان كښې تكه سپينه وي، په كوم
 وخت كښې چې هوا وريغ بوځي. ۲۲) د شمال په طرف د
 سرو زرو جلوه ښكاري، د خدائ پاك نه گېرچاپېره لوئى،
 شان او شوكت تاو دى. ۲۳) مونږ د قادر مطلق خدائ د
 طاقت تصور نه شو كولې، خو هغه بيا هم د انصاف والا او
 صادق دى، هغه مونږ نه تباه كوى. ۲۴) نو په دې وجه بنى
 آدم د هغه نه یرېږي، او څوك چې ځان هوبښيار گڼي نو هغه
 يې پرواه نه كوى.

د مالک خُدائِ حضرت اُیوب له جواب ورکول

۳۸

۱) نو مالک خُدائِ د طوفان نه اُیوب له جواب

ورکړو، ۲) ”هغه څوک دے چې بغېر د څه پوهې نه زما د

عقل په حقله تپوسونه کوی؟ ۳) نو اوس ټینگ شه، او زما د

سوال جواب راکړه. ۴) کله چې ما د زمکې بنیاد کېښودو

نو ته چرته وې؟ که تا ته دومره پته وی نو ما ته ووايه. ۵)

چې دا به څومره غټ وی د دې پته چا لگولی ده؟ او په دې

چا د ناپ کرښه رابښکلې ده؟ ۶) د دې بنیادونه په څه باندې

و درېدل، او د دې د گوټ کایې چا کېښودو؟ ۷) چې کله د

سحر ستورو په یو ځای سندرې وئیلې او ټولو فرښتو د

خوشحالی نه چغې وهلې. ۸) کله چې سمندر زمکې ته

راخلاص شو، نو دا چا قابو کړو؟ ۹) کله چې ما وریخ د

دې لباس جوړ کړو، او دا ما په تکه توره تیاره کېښې

راونغبستلو، ۱۰) او د دې دپاره مې حدونه جوړ کړل، او را

ایسار مې کړو چې د حد نه وانه وړی، ۱۱) او ورته مې ووئیل

چې د دې نه وړاندې به نه راځې، او ستا زورورې چې دې

دلته ایسارې شی. ۱۲) تا کله حکم کړې دے چې سحر دې

شی، او نمر ته دې وئیلی دی چې د نمرخاته طرف نه

راوځېږی؟ ۱۳) تا سحر له حکم ورکړې دے چې په زمکه

خور شی، او چې د شپې بدعملی ختمه کړی؟ ۱۴) او بیا

زمکه د رڼا د وجې صفا ښکاری، او رنگ یې د رنگدارو

جامو په شان شی. ۱۵) رڼا د بدعمله خلقو کارونه بندوی، او

هغوی نور ظلم زیاتې نه شی کولې. ۱۶) تا هغه چینې لیدلې

دی چې سمندر ترې نه جوړېږی، یا تا د دې ډوبوالې معلوم

کړې دے؟ ۱۷) د مرگ دروازه تا ته ښکاره شوې ده څه؟ یا

تا د تڪي توري تيارې دروازي ليدلې دي څه؟ (۱۸) ته د دنيا په
 لوي والي پوهه شوي يې څه؟ كه د دې نه خبر يې نو ما ته
 ووايه. (۱۹) رڼا د كوم ځاي نه راځي، او د تيارې ځاي چرته
 دے، (۲۰) ته دا هر يو خپل خپل كور ته بوتلے شي څه؟ تا ته
 پته شته چې هغې ته كومه لار تلې ده؟ (۲۱) خو ته خو به د دې
 هر څه نه خبر يې كنه؟ ځكه چې د دې پيدا كېدو نه وړاندې ته
 موجود وې، او ته د ډېرې مودې يې. (۲۲) ته د واورې
 گودامونو ته ننوتلے يې څه، يا تا د ډلي گودامونه ليدلي دي
 څه؟ (۲۳) هغه چې ما د مصيبت د وخت دپاره ساتلي دي، او
 د جنگ جگړې دپاره مې ساتلي دي؟ (۲۴) هغه ځاي ته تلے
 يې څه چرته چې نمر راخېڙي، او د كوم ځاي نه چې د
 نمرخاته هوا لگي؟ (۲۵) د دروند باران لارې چا جوړې كړې
 دي، او د تندر د برېښنا دپاره يې لار صفا كړې ده، (۲۶) په
 هغه ملك باندې څوك باران راوړي چرته چې هيڅ څوك نه
 اوسېږي، په هغه صحرا باندې، چې هغه د بنيادمو نه خالي
 وي، (۲۷) چې هغه تږې او اوچه زمكه اوبه كړي، او چې په
 هغه زمكه باندې وابنه راشنه كړي؟ (۲۸) ولي د باران پلار
 شته څه، يا پرځه چا پيدا كړې ده؟ (۲۹) د واورې مور څوك
 ده؟ او د آسمان يخ له ژوند څوك وركوي، (۳۰) كومه چې
 اوبه د كاني په شان سختې كړي، او د سمندر مخ كلك
 كړي؟ (۳۱) ته عقد ټريا ستورو ته لار بنودلے شي، يا جبار
 ستورے په مينځ بېلولے شي څه؟ (۳۲) ولي ته منطقت البروج
 ستورو ته خپل موسمونه بنودلے شي، يا ته بنات النعش
 ستوري ته سره د هغې د بچو لار بنودلے شي؟ (۳۳) ته د
 آسمان په قانون پوهېږې څه؟ يا ته د هغوي قانون په زمكه
 باندې قائمولے شي څه؟ (۳۴) ولي ته خپل آواز وريځو ته

رسولے شی خه، د دې دپاره چې باران ووروی؟ (۳۵) ته
 برېښنا څولې شی خه؟ یا دا پخپله مرضی باندې
 راغورزولې شی خه؟ (۳۶) خبره په زړه کښې چا اچولې ده،
 او دماغو له پوهه چا ورکړې ده؟ (۳۷) داسې هوښیار شته
 چې وریځې وشمېری؟ یا د آسمان نه باران ورولې شی داسې
 لکه چې د منگی نه اوبه توی کړې شی، (۳۸) په هغه اوچه
 زمکه باندې چې د خاورې نه یې لوتې جوړې شوې وی؟ (۳۹)
 ولې ته د ازمری دپاره ښکار کولې شی، او د وړو زمو لوربه
 پوره کولې شی، (۴۰) کله چې هغه په خپلو غارونو کښې پت
 وی، یا په بوتو کښې د ښکار په انتظار ناست وی؟ (۴۱)
 کارغانو دپاره د خوراک بندویست څوک کوی، کله چې د
 هغوی بچی خدای پاک ته ژړا کوی، او د خوراک د نشتوالی
 په وجه سرگردانه ګرځی؟

۳۹

(۱) تا ته پته شته چې کله د غره چپلی بچی راوړی؟
 ولې ته پرې نظر ساتې چې کله هوسی بچی راوړی؟ (۲) ولې
 تا ته پته شته چې دا بچی څو میاشتې د هغوی په ګډه وی؟
 او تا ته د هغه وخت پته شته څه چې دا به کله پیدا شی (۳)
 کله چې هغوی د اولاد د پیدا کېدو دپاره کښېښی، او د هغوی
 بچی پیدا شی؟ (۴) د هغوی بچی تکره شی او په ځنګل کښې
 لویږی، هغوی ترې نه لار شی او واپس ورله نه راځی. (۵)
 ځنګلی خرونه چا پرېښی دی چې خوشی لار شی؟ دا چا آزاد
 پرېښی دی چې ګرځی راګرځی؟ (۶) ما دا په صحرا کښې
 پرېښی دی، او د مالګې ملک مې ورکړې دې چې په کښې
 اوسېږی. (۷) هغه د ښار د شور نه نفرت کوی، او خرکار

ورسره نشته چې په دې باندې آواز وکړی. (۸) دا غرونو ته
 ځی چې دا یې د څرن زمکه شی، او هر یو شین بوتی د
 خوراک دپاره لټوی. (۹) ولې ځنگلی غویي به تا پرېږدی
 چې کار ترېنه واخلي؟ هغه به ستا په اخور کېنې شپه تېره
 کړی څه؟ (۱۰) ولې ته یو ځنگلی غویي د یوې دپاره تړلې
 شې؟ دا به ستا دپاره یو پټی یوه کړی څه؟ (۱۱) ولې ته د
 هغې لوی طاقت باندې اعتبار کولې شې چې هغه به ستا مدد
 وکړی؟ ته په دې باندې دا یقین کولې شې څه چې دا به ستا
 دپاره کار وکړی؟ (۱۲) ته په دې یقین کوې چې دا به واپس
 راشی، او ستا درمند ته به گېډی راوړی؟ (۱۳) د شترمرغ وزر
 بنائسته کولو خورېږی، خو دا د زانې د وزرو برابر کېدې
 خونۀ شی. (۱۴) شترمرغ خپلې هگی د دې دپاره په زمکه
 پرېږدی، چې گرمی شی، (۱۵) دا فکر نه کوی چې د څه پېښې
 لاندې به راشی، او چې یو ځنگلی ځناور به یې نرې نرې
 کړی. (۱۶) دا په خپل بچی باندې داسې ظلم کوی، چې گنې
 دا یې خپل نه وی، او که مری نو پرواه یې نه ساتی، (۱۷) ځکه
 چې خدای پاک د هغې نه عقل اخستې دے، او هیڅ پوهه یې
 نه ده ورکړې. (۱۸) خو کله چې پاڅی او منډه کړی، نو بیا
 څوک چې په آس ناست هم وی د دې نه مخکېنې کېدې نه
 شی. (۱۹) ولې آس له طاقت تا ورکړې دے؟ د هغه په څپ
 باندې وپښتۀ تا پیدا کړی دی؟ (۲۰) د قحطی مولخانو په شان
 د دې توپ تا جوړ کړې دے؟ او یا د دې هغه د رعب والا
 آوازونه تا جوړ کړی دی څه چې خلق یروی؟ (۲۱) دا په پښه
 باندې زمکه ټکوی او په خپل طاقت په هغه وخت
 خوشحالېږی چې د جنگ دپاره ولېږلې شی. (۲۲) دا یرې
 پورې خدا کوی او نه بې حوصلې کیږی، او د توري نه نه

شاته کيڙي. (۲۳) په دې باندې سورلي سره د غشو تيلي

خُلبدونکې نېزه او وږه نېزه هم آواز پيدا کوي. (۲۴) د جوش

او د غصې د وجې دا په تېزۍ سره ځي، دا د بيگل د غږېدو

پورې صبر نه شي کولې. (۲۵) کله چې بيگل وغږېږي نو آس

يو هن آواز وکړي. د لرې ځای نه هغه له د جنگ بوي ورځي،

د جنگي مشرانو د تندر په شان آواز او چغې اوري. (۲۶) ولې

بابنه ستا د عقل په وجه الوځي، چې خپل وزر خواره کړي

او د جنوب طرف ته والوځي؟ (۲۷) باز ستا په حکم بره

خېژي او په اوچت ځای خپله جاله جوړوي؟ (۲۸) دا په

اوچت گټ باندې اوسپړي او خپل کور جوړوي او د گټ په

سر باندې په يو محفوظ ځای کبني شپه تېروي. (۲۹) د هغه

ځای نه پي په بنکار باندې نظر وي، او د هغه سترگې بنکار د

لرې ځای نه ويني. (۳۰) د دې بچي وینه څښي، او چې په

کوم ځای کبني مرداره وي، نو هغه په هغه ځای کبني

حاضر وي.“

۴۰ (۱) بيا مالک خُدای اُیوب ته وفرمائيل، (۲) ”تَه اوس

هم د قادر خُدای سره بحث کول غواړې څه؟ څوک چې د

خُدای پاک سره بحث کوي نو هغه به جواب ورکوي.“

د حضرت اُیوب جواب

(۳) بيا اُیوب مالک خُدای له جواب ورکړو، (۴) ”گوره، زه

هيڅ هم نه يم، زه به تا له څه جواب درکړم؟ زه په خپله خوله

باندې لاس ږدم. (۵) ما پېر څه وئيلي دي، نور زه څه نه

وايم.“ (۶) بيا مالک خُدای د طوفان نه اُیوب له جواب

ورکړو، (۷) ”نو اوس ورته ټینگ شه، زه به ستا نه تپوس وکړم او ته به ما له جواب راکړې. (۸) ولې ته د دې ثابتولو کوشش کوې چې زه بې انصافه يم، او ما غلط وگنې او خپل ځان ته صحيح ووايي؟ (۹) ته د خدای پاک په شان تکړه پي څه، ستا آواز د هغه د تندر د آواز په شان کېدې شي؟ (۱۰) که داسې وي نو په رعب داب او شان و شوکت سره خپل ځان سنگار کړه، د عزت او درناوي په جامو باندې خپل ځان پټ کړه. (۱۱) خپل ځان په قهر کړه، هر يو مغرور سړی ته گوره او هغه سپک کړه، (۱۲) ټولو مغروره خلقو ته وگوره او هغوی عاجزان کړه، او بدعمله خلق ټک سره ووژنه. (۱۳) هغوی ټول په خاورو کېښې بنځ کړه، او هغوی قبر کېښې قېد کړه. (۱۴) نو زه به دې هم صفت وکړم، ځکه چې خپل طاقت تا بچ کولې شي. (۱۵) دريابی مېښې ته وگوره، چې هغه مې هم هغه شان جوړه کړې ده لکه څنگه مې چې ته جوړ کړې يې، دا د يو غویي په شان وابنه خوری. (۱۶) د هغې طاقت د هغې په بدن کېښې دې، او د هغې طاقت د هغې د خېټې په پټو کېښې دې. (۱۷) د هغې لکې لکه د ديار د ونې په شان سخته ده، د هغې د پټون پټې خپلو کېښې غوټه شوې دي. (۱۸) د دې هډوکي د زېرو نلکې دي، د هغې هډوکي د اوسپنې سيخونه دي. (۱۹) دا د خدای پاک د کارنامو يو لوی کار دې، او صرف د دې خالق په دې باندې قابو موندلې شي. (۲۰) ځکه چې غرونه د دې دپاره خوراک پېدا کوی چرته چې ټول ځنگلي ځناور لوبې کوی. (۲۱) دا په اوبو کېښې د نیلوفر بوټو لاندې پراته وی او د لوڅې په پنډونو کېښې پټ وی. (۲۲) د نیلوفر بوټی ورباندې سورې کوی، او د نهر د غاړې د ولو ونې د دې نه گېرچاپېره تاو وی. (۲۳) که سیند په

موج کبني وي، نو دا نه یریری، د اردن سیند که تر خولي پوري هم پک وي نو دا نه یریری. (۲۴) څوک دا د کنيو سره راوچتولے شي، يا يې څوک په پوزه کبني د قابو کولو دپاره پبزوان اچولے شي؟

- ۴۱ (۱) سمندري بلاگاني ته د کنيې سره راويستلے شي، يا د دې ژبه د پري سره تړلے شي څه؟ (۲) ولي ته دې ته پبزوان اچولے شي، يا يې په ژامنه کبني کنيه اچولے شي؟ (۳) ولي دا به د رحم دپاره تا ته ډېر منتونه وکړي؟ يا به نرمې خبرې درته وکړي؟ (۴) دا به تا سره يو لوظ وکړي څه چې ټول عمر به ستا غلام وي؟ (۵) ولي ته به دا د يو مارغه په شان وساتي څه، يا ته به دا وتړي څه دپاره د دې چې ستا وينځي ورسره لويې وکړي؟ (۶) ولي سوداگر به د دې سودا وکړي؟ چې په بازار کبني يې خرڅ کړي؟ (۷) ولي د هغې په خرمن باندې غشي څه اثر کوي، او د دې سر د نېزو سره غوڅولے شي؟ (۸) که ته خپل لاس د دې سره ولگوي، نو د جنگ په مزه به پوهه شي، او بيا به هيڅکله داسې نه کوي. (۹) نه، د دې نيول څه فائده نه کوي، او کوم بڼکاري چې د دې د نيولو کوشش کوي نو هغه به راوغورزولے شي. (۱۰) هيڅ څوک هم دا جرأت نه شي کولے چې کار ورسره وساتي. او د دې په وړاندې څوک ټينگېدے شي؟ (۱۱) چا ما له څه راکړي دي چې زه بدله ورکړم؟ د آسمان نه لاندې هر څه زما دي؟ (۱۲) زه به د دې د بدن د اندامونو په حقله خاموشي نه اختياروم، يا د دې د لوي طاقت او د دې د بڼه بدن په حقله به وايم. (۱۳) د دې نه خرمن څوک ويستے شي؟ د دې پکه خرمن څوک سورے کولے شي؟ (۱۴) د دې

د خولې ژامني څوک کولاولي شي؟ ځکه چې د دې غابښونه
 خلق يروي. (١٥) د دې ملا د پالونو قطارونو نه جوړه ده، دا
 د يو بل سره کلک انښلي. (١٦) د يو بل سره دومره نژدې دي،
 چې د دې په مينځ کښې هوا هم نه شي تېرېدلې. (١٧) دا د يو
 بل سره تړلي شوي دي، دې يو بل نيولې دې او د يو بل نه
 نه جدا کيږي. (١٨) د دې انتوشي لکه د رڼا پړق وي، او د دې
 سترگې د سحر د سوروالي په شان دي. (١٩) د دې خولې نه
 د ډيوو شغلي ځي، او د اور زړې ترې نه راوځي. (٢٠) د دې د
 پوزې نه لوگي راوځي، لکه چې د پتيلې لاندې د بلو لوڅو
 لوگي وي. (٢١) د دې ساه سکاره بلوي، او د دې خولې نه
 يوه لمبه راوځي. (٢٢) د دې څپت مضبوط دې، او چې چرته
 هم ځي نو هلته يره راځي. (٢٣) د دې د غوښې مورې د يوې
 بلې سره انښتې دي، دا مضبوطې جوړې دي او نه خوځيږي.
 (٢٤) د دې زړه د کاني په شان سخت دې، لکه د ژرندې د
 کاني په شان سخت دې. (٢٥) کله چې دا په خپله پاڅي نو
 طاقتور خلق ويرېږي، او يرې نه وتښتي. (٢٦) داسې توره
 نشته چې زخمی يې کړي، نه پرې نېزه، نه غشې او نه
 ورباندې نري نېزه څه اثر کوي. (٢٧) دا اوسپنه د بوسو په
 شان گڼي، او زېر د ورستو شوو لرگو په شان گڼي. (٢٨)
 غشي دا نه شي شړلې، او د ليندې کاني خو ورته گپ
 ښکاري. (٢٩) لوړ د بوسو په شان گڼي، او د نرو نېزو په
 راويستلو پورې دا خندا کوي. (٣٠) د دې خپته د تېرو ماتو
 شوو شيشو په شان ده، دا په خپته باندې داسې نښه پرېږدي
 لکه چې په مېخونو سورې شوې وي. (٣١) دا سمندر د
 يشېدلو اوبو په شان خوځوي، او دا سمندر داسې شاري لکه
 شملې. (٣٢) دا د خپل ځان شا ته يو پرېدونکي کرښه

پرپردي، او سمندر تک سپين کړی (۳۳) په زمکه باندې د دې
ثاني نشته، دا يو داسې مخلوق دے چې نه یرپری. (۳۴) دا په
ټولو کبني ډېر مغرور دے، دا د ټولو ځناورو بادشاه دے.

د حضرت اَيُوب خُدائِ پاک له جواب ورکول

۴۲ (۱) بيا اَيُوب مالک خُدائِ له جواب ورکړو، (۲) ”ما
ته پته ده چې ته هر څه کولې شي، او تا د خپل کار نه هيڅ
څوک نه شي ايسارولې. (۳) تا وفرمائيل چې، ”هغه څوک
دے چې زما په حکمت باندې د ناپوهۍ سره شک کوي؟“
هغه زه یم، ما د داسې څيزونو خبره کوله چې ما ته يې هيڅ
پته نه وه، او هغه خبرې زما دپاره ډېرې عجيبه او لوڼې وې.
(۴) تا وفرمائيل چې، ”ما ته غوږ ونيسه او زه به وایم، زه به
تپوس کوم او ته به ما له جواب راکوې.“ (۵) ما مخکېني
صرف ستا په حقله اورېدلی دی، خو اوس مې په خپلو
سترگو وليدلې. (۶) نو ما چې څه وئيلي دی نو په هغې
شرمنده یم، او په خاورو او ايرو کبني توبه وياسم.“

د مالک خُدائِ حضرت اَيُوب له برکت ورکول

(۷) کله چې مالک خُدائِ د اَيُوب سره دا خبرې وکړې، نو
مالک خُدائِ تيماني اليفز ته وفرمائيل، ”زه تا او ستا دوو
ملگرو ته سخت غصه یم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نه ده
کړې چې کومه صحيح ده، لکه څنگه چې زما خدمت
کوونکی اَيُوب کړې ده. (۸) نو په دې وجه اوس اووه غوږي
او اووه گډان بوځه او زما خدمت کوونکی اَيُوب له ورشه او

د خپل ځان دپاره دا د سوزېدونکې نذرانې په توگه پېش کړه، نو زما خدمت کونکې ايووب به ستا دپاره دُعا وکړي، ځکه چې زه به د هغه دُعا قبلوم او ستاسو د کم عقلتوب په مطابق کار به درسره نه کوم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نه ده کړې چې کومه صحيح ده، لکه څنگه چې زما خدمت کونکې ايووب کړې ده.“ (۹) نو تيماني اليفز، شوحی بلداد او نعماتی ضوفر لارل او چې مالک خدای څنگه فرمائیلی وُو هم هغه شان پي وکړل، او مالک خدای د ايووب دُعا قبوله کړه.

د خدای پاک حضرت ايووب له بيا برکت ورکول

(۱۰) نو کله چې ايووب د خپلو ملگرو دپاره دُعا وکړه نو خدای پاک هغه له بيا برکت ورکړو، او چې ايووب مخکېني څه لرل نو مالک خدای هغه له د هغې يو په دوه نور هم زیات ورکړل. (۱۱) نو هلته هغه له د هغه ټول وروپه خوبندې او ټول پخوانی خپل پردی راغلل او هغوی د هغه په کور کښې روتی وخوره. او هغوی ورته مینه ښکاره کړه او د هغه تکلیفونو په وجه پي هغه له تسلی ورکړه چې مالک خدای په هغه راوستی وُو. او هغوی هر يو هغه له لږې پېسې او يوه د سرو زرو گوتمه ورکړه. (۱۲) نو مالک خدای د ايووب وروستنې عمر د اول عمر نه زیات برکتناک کړو، او د هغه څوارلس زره گډې، شپږ زره اوبنان، دوه زره غویي او يو زر خره وُو. (۱۳) د هغه اووه زامن او درې لوپه هم وې. (۱۴) هغه په ورومبی لور باندې يمیمه، په دوپمه قصیاه او په درېمه باندې قرن هپوک نوم کېښودو. (۱۵) او په هغه ټول ملک کېښې د ايووب د لونیو په شان ښائسته ښځې نه وې، خپل پلار هغوی له

د دوی د ورونو په شان میراث ورکړو. (۱۶) اُیوب د دې نه
پس یو سل او څلوېښت کاله ژوندی وو او د څلورم نسل
پورې خپل بچی او نمسی یې ولیدل. (۱۷) نو بیا اُیوب په پوخ
عُمر کېنې مړ شو.